

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2003/C 55/01	Domstolens dom af 28. januar 2003 i sag C-334/99, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»EKSF-traktaten og EF-traktaten — statsstøtte — Kommissionens sammensætning — anmeldelse til Kommissionen af støtte og påtænkte støtteforanstaltninger — anmeldelsesbegrebet og anmeldelsens indhold — EKSF-traktatens anvendelsesområde — femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien — Kommissionens kompetence i tidsmæssig henseende — artikel 87, stk. 2, litra c), EF — privatiseringsprocedure — princippet om en privat investor — offentligt udbud — gennemsigtighed«)	1
2003/C 55/02	Domstolens dom af 21. januar 2003 i sag C-512/99, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Tilnærmelse af lovgivninger — direktiv 97/69/EF — farlige stoffer — strengere nationale bestemmelser — tidsmæssig anvendelse af artikel 95 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — betingelser for godkendelse af nye nationale bestemmelser«)	1
2003/C 55/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. januar 2003 i sag C-221/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (»Traktatbrud — tilnærmelse af lovgivninger — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 79/112/EØF — mærkning og præsentation af levnedsmidler«)	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/04	Domstolens dom af 21. januar 2003 i sag C-318/00, Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins mod Newcastle United Football Company Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division) (»Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — afslag på at fremvise reklamer for alkoholholdige drikkevarer ved en sportsbegivenhed, som finder sted i en medlemsstat, hvis lovgivning tillader tv-reklamer for alkoholholdige drikkevarer, men som udsendes på tv i en anden medlemsstat, hvis lovgivning forbyder en sådan reklame — de præjudicielle spørgsmåls relevans for afgørelsen af hovedsagen«)	2
2003/C 55/05	Domstolens dom af 21. januar 2003 i sag C-378/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (»Komitologi — Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen — kriterier for valget mellem de forskellige procedurer til vedtagelse af gennemførelsesforanstaltningerne — retsvirkninger — begrundelsespligt — delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life)«)	3
2003/C 55/06	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. januar 2003 i de forenede sager C-421/00, C-426/00 og C-16/01, Renate Sterbenz og Paul Dieter Haug (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, Unabhängiger Verwaltungssenat Wien og Verwaltungsgerichtshof) (»Tilnærmelse af lovgivninger — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 79/112/EØF — mærkning og præsentation af levnedsmidler«)	3
2003/C 55/07	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. januar 2003 i sag C-57/01, Makedoniko Metro og Michaniki AE mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Efeteio Athinon) (»Offentlige bygge- og anlægskontrakter — regler for deltagelse — sammenslutning af entreprenører, der afgiver bud — ændring af sammenslutningens sammensætning — forbud fastsat i udbudsbetingelserne — forenelighed med fællesskabsretten — klage«)	4
2003/C 55/08	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. januar 2003 i sag C-226/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark (»Traktatbrud — kvaliteten af badevand — ukorrekt gennemførelse af direktiv 76/160/EØF«)	4
2003/C 55/09	Sag C-412/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. november 2002 af Hof van Cassatie (Belgien) i sagen Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias mod Ministerie van Financiën	5
2003/C 55/10	Sag C-413/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. november 2002 af Hof van Cassatie (Belgien) i sagen F.M. Sips mod Ministerie van Financiën	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/11	Sag C-428/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. november 2002 af Vestre Landsret i sagen Fonden Marselisborg Lystbådehavn mod Skatteministeriet	6
2003/C 55/12	Sag C-446/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Gournalnik & Partner GmbH	6
2003/C 55/13	Sag C-447/02 P: Appel iværksat den 11. december 2002 af KWS SAAT AG til prøvelse af dom afsagt den 9. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-173/00, KWS SAAT AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	6
2003/C 55/14	Sag C-451/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG	7
2003/C 55/15	Sag C-452/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod ITG GmbH Internationale Spedition	8
2003/C 55/16	Sag C-458/02: Sag anlagt den 18. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige	8
2003/C 55/17	Sag C-460/02: Sag anlagt den 19. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	9
2003/C 55/18	Sag C-463/02: Sag anlagt den 23. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	10
2003/C 55/19	Sag C-465/02: Sag anlagt den 30. december 2002 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2003/C 55/20	Sag C-466/02: Sag anlagt den 30. december 2002 (fax den 23.12.02) af Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2003/C 55/21	Sag C-468/02: Sag anlagt den 31. december 2002 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/22	Sag C-470/02 P: Appel iværksat den 23. december 2002 af European Broadcasting Union (EBU) til prøvelse af dom afsagt den 8. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-185/00, T-216/00, T-299/00 og T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, støttet af Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) og Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Union européenne de radio-télévision (UER) og Radiotelevisión Española (RTVE)	13
2003/C 55/23	Sag C-4/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. december 2002 af Oberlandesgericht Düsseldorf i sagen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG mod LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG	14
2003/C 55/24	Sag C-5/03: Sag anlagt den 7. januar 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2003/C 55/25	Sag C-9/03: Sag anlagt den 10. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	15
2003/C 55/26	Sag C-11/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. december 2002 af Raad van State (Belgien) i sagen NV Boss Pharma mod den belgiske stat, repræsenteret ved økonomiministeren	15
2003/C 55/27	Sag C-15/03: Sag anlagt den 14. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	15
2003/C 55/28	Sag C-16/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 19. december 2002 af Hovrätten över Skåne och Blekinge i sagen Peak Holding AB mod Axolin-Elinor AB (tidligere Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)	16
2003/C 55/29	Sag C-21/03: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 27. december 2002 af Conseil d'Etat (Belgien), Forvaltningsafdelingen, i sagen Fabricom SA mod den belgiske stat	16
2003/C 55/30	Slettelse af sag C-303/99	17
2003/C 55/31	Slettelse af sag C-304/99	17
2003/C 55/32	Slettelse af sag C-305/99	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/33	Slettelse af sag C-358/99	17
2003/C 55/34	Slettelse af sag C-359/99	18
2003/C 55/35	Slettelse af sag C-360/99	18
2003/C 55/36	Slettelse af sag C-485/99	18
2003/C 55/37	Slettelse af sag C-486/99	18
2003/C 55/38	Slettelse af sag C-487/99	18
2003/C 55/39	Slettelse af sag C-488/99	18
2003/C 55/40	Slettelse af sag C-489/99	19
2003/C 55/41	Slettelse af sag C-490/99	19
2003/C 55/42	Slettelse af sag C-491/99	19
2003/C 55/43	Slettelse af sag C-492/99	19
2003/C 55/44	Slettelse af sag C-134/00	19
2003/C 55/45	Slettelse af sag C-88/01	19
2003/C 55/46	Slettelse af sag C-89/01	20
2003/C 55/47	Slettelse af sag C-90/01	20
2003/C 55/48	Slettelse af sag C-231/01	20
2003/C 55/49	Slettelse af sag C-260/01	20
2003/C 55/50	Slettelse af sag C-310/01	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/51	Slettelse af sag C-346/01	20
2003/C 55/52	Slettelse af sag C-347/01	21
2003/C 55/53	Slettelse af sag C-377/01	21
2003/C 55/54	Slettelse af sag C-389/01	21
2003/C 55/55	Slettelse af sag C-390/01	21
2003/C 55/56	Slettelse af sag C-21/02	21
2003/C 55/57	Slettelse af sag C-88/02	21
2003/C 55/58	Slettelse af sag C-89/02	22
2003/C 55/59	Slettelse af sag C-95/02	22
2003/C 55/60	Slettelse af sag C-96/02	22
2003/C 55/61	Slettelse af sag C-97/02	22
2003/C 55/62	Slettelse af sag C-98/02	22
2003/C 55/63	Slettelse af sag C-106/02	22
2003/C 55/64	Slettelse af sag C-108/02	23
2003/C 55/65	Slettelse af sag C-120/02	23
2003/C 55/66	Slettelse af sag C-129/02	23
2003/C 55/67	Slettelse af sag C-274/02	23
2003/C 55/68	Slettelse af sag C-356/02	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2003/C 55/69	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. januar 2003 i de forenede sager T-94/01, T-152/01 og T-286/01, Astrid Hirsch m.fl. mod Den Europæiske Centralbank (Tjenestemænd — ansatte ved Den Europæiske Centralbank — artikel 19 i ansættelsesvilkårene — uddannelsestillæg — afslag på tildeling til ansatte, som ikke er berettiget til udlandstillæg i henhold til nævnte ansættelsesvilkårs artikel 17 — princippet om forbud mod forskelsbehandling)	24
2003/C 55/70	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. oktober 2002 i sag T-310/01, Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål)	24
2003/C 55/71	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. oktober 2002 i sag T-77/02, Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning om deling af virksomheder — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 — beslutningen, hvorved en fusion blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet, er ulovlig — beslutningen om deling af virksomheder ulovlig som følge heraf)	25
2003/C 55/72	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2002 i sag T-112/02, Gustaaf Van Dyck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — indplacering i lønklasse ved ansættelsen — anmodning om ændret indplacering — ny faktisk omstændighed — begreb)	25
2003/C 55/73	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 3. december 2002 i sag T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtte til de nye delstater — støtte til redning og omstrukturering — tilbagesøgningsforpligtelse — uopsættelighed — interesseafvejning)	26
2003/C 55/74	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 13. december 2002 i sag T-234/02 R, Christos Michael mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Foreløbige forholdsregler — tjenestemænd — afgørelser om ansættelser — antagelse til realitetsbehandling — uopsættelighed — ingen)	26
2003/C 55/75	Sag T-356/02: Sag anlagt den 29. november 2002 af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	26
2003/C 55/76	Sag T-360/02: Sag anlagt den 27. november 2002 af Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/77	Sag T-367/02: Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	28
2003/C 55/78	Sag T-368/02: Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	28
2003/C 55/79	Sag T-369/02: Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	29
2003/C 55/80	Sag T-370/02: Sag anlagt den 12. december 2002 af Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG og 6 andre virksomheder mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	29
2003/C 55/81	Sag T-378/02: Sag anlagt den 17. december 2002 af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2003/C 55/82	Sag T-381/02: Sag anlagt den 18. december 2002 af Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
2003/C 55/83	Sag T-384/02: Sag anlagt den 18. december 2002 af Fernando Valenzuela Marzo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2003/C 55/84	Sag T-386/02: Sag anlagt den 16. december 2002 af Lamprecht AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	32
2003/C 55/85	Sag T-392/02: Sag anlagt den 26. december 2002 af Solvay Pharmaceuticals B.V. mod Rådet for Den Europæiske Union	33
2003/C 55/86	Sag T-393/02: Sag anlagt den 27. december 2002 af Henkel KGaA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	34
2003/C 55/87	Sag T-394/02: Sag anlagt den 27. december 2002 af Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	34
2003/C 55/88	Sag T-395/02: Sag anlagt den 27. december 2002 af Eva Vega Rodríguez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	35

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/89	Sag T-396/02: Sag anlagt den 27. december 2002 af August Storck KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	36
2003/C 55/90	Sag T-402/02: Sag anlagt den 27. december 2002 af August Storck KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	36
2003/C 55/91	Sag T-2/03: Sag anlagt den 7. januar 2003 af Verein für Konsumenteninformation (VKI) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	37
2003/C 55/92	Sag T-3/03: Sag anlagt den 7. januar 2003 af Everlast World's Boxing Headquarters Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	38
2003/C 55/93	Sag T-4/03: Sag anlagt den 8. januar 2003 af Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	38
2003/C 55/94	Sag T-5/03: Sag anlagt den 9. januar 2003 af Ayassamy & Fils EURL m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	39
2003/C 55/95	Sag T-9/03: Sag anlagt den 10. januar 2003 af COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna e CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2003/C 55/96	Sag T-10/03: Sag anlagt den 13. januar 2003 af Jean-Pierre Koubi mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	40
2003/C 55/97	Sag T-12/03: Sag anlagt den 16. januar 2003 af Itochu Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41
2003/C 55/98	Slettelse af sag T-96/01	42
2003/C 55/99	Slettelse af de forenede sager T-99/02 og T-101/02	42
2003/C 55/100	Slettelse af de forenede sager T-100/02 og T-102/02	42

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2003/C 55/101	Slettelse af sag T-170/02	42
2003/C 55/102	Slettelse af sag T-295/02	42
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2003/C 55/103	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	
	EUT C 44 af 22.2.2003	43

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 28. januar 2003

i sag C-334/99, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»EKSF-traktaten og EF-traktaten — statsstøtte — Kommissionens sammensætning — anmeldelse til Kommissionen af støtte og påtænkte støtteforanstaltninger — anmeldelsesbegrebet og anmeldelsens indhold — EKSF-traktatens anvendelsesområde — femte kodeks for støtte til jern- og stålindustrien — Kommissionens kompetence i tidsmæssig henseende — artikel 87, stk. 2, litra c), EF — privatiseringsprocedure — princippet om en privat investor — offentligt udbud — gennemsigtighed«)

(2003/C 55/01)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-334/99, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: C.-D. Quassowski, bistået af advokat J. Sedemund) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Triantafyllou og K.-D. Borchardt), angående en påstand om annullation af artikel 4-7 i Kommissionens beslutning 1999/720/EF, EKSF af 8. juli 1999 om den statsstøtte, som Tyskland har ydet til Gröditzer Stahlwerke GmbH og dets datterselskab Walzwerk Burg GmbH (EFT L 292, s. 27), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris (refererende dommer), S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 28. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 366 af 18.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

af 21. januar 2003

i sag C-512/99, Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Tilnærmelse af lovgivninger — direktiv 97/69/EF — farlige stoffer — strengere nationale bestemmelser — tidsmæssig anvendelse af artikel 95 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — betingelser for godkendelse af nye nationale bestemmelser«)

(2003/C 55/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-512/99, Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtigede: W.-D. Plessing og B. Muttelsee-Schön) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. zur Hausen) støttet af Republikken Finland (befuldmægtigede: T. Pynnä og E. Bygglin), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/836/EF af 26. oktober 1999 om Tysklands nationale bestemmelser om mineraluld, som afviger fra direktiv 97/69/EF om 23. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og

etikettering af farlige stoffer (EFT L 329, s. 100), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann og V. Skouris, F. Macken og N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 21. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 79 af 18.3.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. januar 2003

i sag C-221/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (¹)

(»Traktatbrud — tilnærmelse af lovgivninger — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 79/112/EØF — mærkning og præsentation af levnedsmidler«)

(2003/C 55/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-221/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J.C. Schieferer) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: H. Dossi) støttet af Kongeriget Danmark (befuldmægtiget: C.P. Kristensen), hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997 (EFT L 43, s. 21), og sine forpligtelser efter artikel 28 EF, i det omfang den fortolker og anvender § 9, stk. 1 og 3, i Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, Kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (forbundslov om markedsføring af levnedsmidler, konsumvarer, tilsætningsstoffer, kosmetiske midler og almindelige forbrugsartikler) af 23. januar 1975 således, at den indeholder et generelt

og absolut forbud mod at benytte angivelser vedrørende sundheden på almindelige levnedsmidler, og i det omfang den gør benyttelsen af sådanne angivelser betinget af en forudgående godkendelsesprocedure, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af fungerende formand for Sjette Afdeling, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig M.-F. Contet, den 23. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997, ved generelt at forbyde, at der ved mærkningen af almindelige levnedsmidler benyttes angivelser vedrørende sundheden, og ved at gøre anbringelsen af sådanne angivelser betinget af en forudgående godkendelsesprocedure.
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 21. januar 2003

i sag C-318/00, Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins mod Newcastle United Football Company Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division) (¹)

(»Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — afslag på at fremvise reklamer for alkoholholdige drikkevarer ved en sportsbegivenhed, som finder sted i en medlemsstat, hvis lovgivning tillader tv-reklamer for alkoholholdige drikkevarer, men som udsendes på tv i en anden medlemsstat, hvis lovgivning forbyder en sådan reklame — de præjudicielle spørgsmåls relevans for afgørelsen af hovedsagen«)

(2003/C 55/04)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-318/00, angående en anmodning, som High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Det Forenede Kongerige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins mod Newcastle United Football Company Ltd, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puisseochet og M. Wathelet samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann (refererende dommer), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 21. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, der er fremsat ved kendelse afsagt den 28. juli 2000 af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, afvises.

(¹) EFT C 302 af 21.10.2000.

DOMSTOLENS DOM

af 21. januar 2003

i sag C-378/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(»Komitologi — Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen — kriterier for valget mellem de forskellige procedurer til vedtagelse af gennemførelsesforanstaltningerne — retsvirkninger — begrundelsespligt — delvis annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life)«

(2003/C 55/05)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-378/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Maidani) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Moore) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J.-P. Jacqué og G. Houttuin) støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: G. Amodeo, bistået af M. Hoskins) angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 af 17. juli 2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life) (EFT L 192, s. 1), for så vidt som den foreskriver, at gennemførelsesforanstaltningerne til Life-programmet skal vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23), har Domstolen,

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puisseochet og M. Wathelet samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola (refererende dommer), P. Jann, V. Skouris, F. Macken og N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig M.-F. Contet, den 21. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1655/2000 af 17. juli 2000 om det finansielle instrument for miljøet (Life) annulleres.
- 2) De gennemførelsesforanstaltninger til forordning nr. 1655/2000, der allerede er vedtaget på datoen for afsigelsen af denne dom, berøres ikke af dommen.
- 3) Virkningerne af artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1655/2000 opretholdes fuldt ud, indtil Parlamentet og Rådet har vedtaget nye bestemmelser om, hvilken udvalgsprocedure gennemførelsesbestemmelserne til forordningen er omfattet af.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. januar 2003

i de forenede sager C-421/00, C-426/00 og C-16/01, Renate Sterbenz og Paul Dieter Haug (anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, Unabhängiger Verwaltungssenat Wien og Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(»Tilnermelse af lovgivninger — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 79/112/EØF — märkning og présentation af levnedsmidler«)

(2003/C 55/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-421/00, C-426/00 og C-16/01, angående anmodninger, som Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten (Østrig), Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Østrig) og Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medför af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i de for nævnte retter verserende straffesager mod Renate Sterbenz (sag C-421/00), og Paul Dieter Haug (sagerne C-426/00 og C-16/01) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 EF og 30 EF samt af Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december

1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT 1979 L 33, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997 (EFT L 43, s. 21), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne V. Skouris, F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 23. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 15, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997, er til hinder for en ordning som den, der er fastsat ved § 9, stk. 1 og 3, i Bundesgesetz über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (forbudslov om markedsføring af levnedsmidler, konsumvarer, tilsætningsstoffer, kosmetiske midler og almindelige forbrugsartikler), som indeholder et generelt forbud mod, at levnedsmidler ved mærkningen eller præsentationen forsynes med angivelser vedrørende sundheden, medmindre der er indhentet forudgående tilladelse hertil.

(¹) EFT C 28 af 27.1.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. januar 2003

i sag C-57/01, Makedoniko Metro og Michaniki AE mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Dioikitiko Efeteio Athinon) (¹)

(»Offentlige bygge- og anlægskontrakter — regler for deltagelse — sammenslutning af entreprenører, der afgiver bud — ændring af sammenslutningens sammensætning — forbud fastsat i udbudsbetingelserne — forenelighed med fællesskabsretten — klage«)

(2003/C 55/07)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-57/01, angående en anmodning, som Dioikitiko Efeteio Athinon (Grækenland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Makedoniko Metro og Michaniki AE mod Elliniko Dimosio, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om sam-

ordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), samt af Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af fungerende formand for Sjette Afdeling, C. Gulmann, og dommerne V. Skouris, F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 23. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter er ikke til hinder for nationale bestemmelser, som forbyder en ændring, indtrådt efter indgivelsen af buddene, af sammensætningen af en sammenslutning af entreprenører, som deltager i et udbud med henblik på indgåelse af en offentlig bygge- og anlægskontrakt eller en koncessionskontrakt om offentlige bygge- eller anlægsarbejder.
- 2) Hvis en beslutning, som er truffet af en ordregivende myndighed, skader de rettigheder, fællesskabsretten tillægger en sammenslutning af entreprenører inden for rammerne af en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt, skal denne sammenslutning have adgang til de klageprocedurer, som er fastsat i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler.

(¹) EFT C 150 af 19.5.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 30. januar 2003

i sag C-226/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Danmark (¹)

(»Traktatbrud — kvaliteten af badevand — ukorrekt gennemførelse af direktiv 76/160/EØF«)

(2003/C 55/08)

(Processprog: dansk)

I sag C-226/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: H. C. Støvlbæk) mod Kongeriget

Danmark (befuldmægtigede: J. Molde og J. Bering Lisberg), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Danmark ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand (EFT 1976 L 31, s. 1), idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at badevandets kvalitet bringes i overensstemmelse med grænseværdierne i direktivet, og idet det ikke har fulgt den i direktivet påkrævede mindste prøveudtagningshyppighed, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne R. Schintgen, C. Gulmann, V. Skouris og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 30. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kongeriget Danmark har ikke overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand, idet det i perioden 1995-1998 ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at badevandets kvalitet bringes i overensstemmelse med de bindende grænseværdier i direktivet, og idet det i samme periode ikke har fulgt den i direktivet påkrævede mindste prøveudtagningshyppighed.*
- 2) *Kongeriget Danmark betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 212 af 28.7.2001.

Hvad er den præcise betydning af den ellevemåneders frist, der er fastsat ved artikel 11a, stk. 1, i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 1062/87 (¹) af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse, en bestemmelse, der er indsat ved artikel 1, stk. 1, i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 1429/90 (²) af 29. maj 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 1062/87 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse (i den affattelse, der var gældende indtil forordning nr. 1062/87 blev ophævet ved artikel 127, stk. 1, i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning (EØF) nr. 1214/92 (³) af 21. april 1992 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse, der igen blev ophævet ved artikel 913 i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning nr. 2454/93 (⁴) af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (⁵) af 12. oktober 1992 om indførelse af en EFToldkodeks)?

Skal denne bestemmelse fortolkes således, at den kompetente medlemsstat ikke længere er berettiget til at opkræve skyldig told hos den hovedforpligtede, såfremt denne frist på elleve måneder ikke er blevet overholdt?

(¹) EFT L 107, s. 1.

(²) EFT L 137, s. 21.

(³) EFT L 132, s. 1.

(⁴) EFT L 253, s. 1.

(⁵) EFT L 302, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. november 2002 af Hof van Cassatie (Belgien) i sagen Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias mod Ministerie van Financiën

(Sag C-412/02)

(2003/C 55/09)

Ved dom afsagt den 5. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. november 2002, har Hof van Cassatie (Belgien) i sagen Belgian Refining Corporation, M. G. Sachs, A.A.M. Leysens, A.L.E. Schatteman, F.C.M. Devoght, G.T.M.F. Dias mod Ministerie van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 5. november 2002 af Hof van Cassatie (Belgien) i sagen F.M. Sips mod Ministerie van Financiën

(Sag C-413/02)

(2003/C 55/10)

Ved dom afsagt den 5. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. november 2002, har Hof van Cassatie (Belgien) i sagen F.M. Sips mod Ministerie van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾ (EF-toldkodeksen) og forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾ (gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen), navnlig gennemførelsesbestemmelsernes artikel 379, stk. 1, fortolkes således, at afgangstoldstedet ikke kan inddrive en toldskyld, som er opstået som følge af en overtrædelse eller en uregelmæssighed i forbindelse med en eksternt fællesskabsforsendelse, hos den hovedforpligtede, når sidstnævnte inden for fristen på 11 måneder efter datoen for registreringen af angivelsen til fællesskabsforsendelse har modtaget den i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 379 nævnte underretning (...)?
2. Er det af betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at afgangstoldstedet ikke har anvendt en i EF-toldkodeksen fastsat administrativ ordning for videregivelse af oplysninger (early warning system), eller at det kan tilregnes afgangstoldstedets myndigheder, at en underretning ikke er foretaget rettidigt?

(1) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1-50.

(2) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1-766.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. november 2002 af Vestre Landsret i sagen Fonden Marselisborg Lystbådehavn mod Skatteministeriet

(Sag C-428/02)

(2003/C 55/11)

Ved kendelse afsagt den 15. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. november 2002, har Vestre Landsret i sagen Fonden Marselisborg Lystbådehavn mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 13 B, litra b), i sjette momsdirektiv (Rådets direktiv 77/388⁽¹⁾) fortolkes således, at begrebet »udlejning af fast ejendom« omfatter udlejning af en bådeplads, som består af en del af et landfast havneareal, samt et afgrænset og identificerbart areal i vandet?
- 2) Skal artikel 13 B, litra b), nr. 2, i sjette momsdirektiv fortolkes således, at begrebet »køretøjer« omfatter både?

(1) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — EFT L 145, s. 1 og berigtigelse EFT L 149, s. 26.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Gournalnik & Partner GmbH

(Sag C-446/02)

(2003/C 55/12)

Ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. december 2002, har Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Gournalnik & Partner GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Består der i det mindste et krav på eksportrestitution i henhold til den sats, der finder anvendelse på det faktisk udførte produkt, når det i forbindelse med en toldkontrol konstateres, at den angivne og udførte forsendelse ikke udelukkende består af det angivne produkt, men i et vist omfang indeholder et andet produkt, for hvilket der gælder en lavere restitutionssats?
2. Er det af væsentlig betydning, såfremt det ukorrekt angivne produkt er en vare, der ligner den, der faktisk er angivet?
3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Efter hvilke kriterier skal det afgøres, hvorvidt også ukorrekt angivne varer er omfattet af angivelsen?

Appel iværksat den 11. december 2002 af KWS SAAT AG til prøvelse af dom afsagt den 9. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-173/00, KWS SAAT AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-447/02 P)

(2003/C 55/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. december 2002 iværksat appel af KWS SAAT AG ved Rechtsanwalt Christian Rohnke, Jungfernstieg 51, D-20354 Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt

den 9. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-173/00, KWS SAAT AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den af Retten i Første Instans afsagte dom af 9. oktober 2002, sag T-173/00⁽¹⁾, ophæves, for så vidt som den frifinder Harmoniseringskontoret.
2. Appelkammerets afgørelse af 19. april 2000 i sag R 282/1999-2 annulleres, for så vidt som dette ikke allerede er sket ved Rettens dom af 9. oktober 2002 i sag T-173/00.
3. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Retten har fejlagtigt forkastet sagsøgerens klagepunkter om rettergangsfejl. Retten tog ikke i betragtning, at artikel 74, stk. 1, i forordning nr. 40/94 allerede var tilsidesat derved, at Harmoniseringskontoret indtil tidspunktet for klageafgørelsen faktisk ikke havde foretaget egne undersøgelser. Den omstændighed, at der først i klageafgørelsen blev henvist til en enkelt producents webside, er også en tilsidesættelse af princippet om retten til kontradiktion. For at underbygge appelkammerets afgørelse fandt Retten det endelig nødvendigt at opstille sin egen, supplerende begrundelse, der imidlertid ikke indeholder enkeltheder og er stereotyp.
- Retten har fejlagtigt tilbagevist de materielle klagepunkter vedrørende det fornødne særpræg af varemærket »Orange« (svarende til farvekodenr. HKS7). Der kan med henblik på bedømmelsen af farvemærkers adskillelsesevne ikke anvendes andre kriterier end for andre varemærketyper. Det spiller ingen rolle, om der for de ansøgte varer anvendes andre farver til betegnelse af bestemte egenskaber. Det skal derimod undersøges, om den konkrete, anmeldte farve i omsætningskredsen forstås som en henvisning til en egenskab. Såfremt forskellige fabrikanter anvender forskellige farver til at angive en egenskab, vil omsætningskredsen i hvert fald samtidig opfatte disse farver som en henvisning til fabrikanten. I de relevante omsætningskredse opfattes farven »Orange« ikke som en henvisning til egenskaber ved de her omhandlede varer. Der er heller ikke tale om en anvendelse i dekorativt eller funktionelt øjemed. Det fornødne særpræg må følgelig antages at foreligge.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG

(Sag C-451/02)

(2003/C 55/14)

Ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. december 2002, har Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod Joh. C. Henschen GmbH & Co. KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Opstår der en toldskyld ved indførsel i henhold til artikel 203, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾, hvis en vare under midlertidig opbevaring fjernes fra opbevaringsstedet, uden at de toldmyndigheder, som varen blev frembudt for, har givet tilladelse hertil, selv om varen igen bliver frembudt for et andet toldsted, uden dog forinden at være blevet ekspederet efter proceduren for fællesskabsforsendelse, der er fastsat for transporten?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Foreligger der i det tilfælde, der er redegjort for i det første spørgsmål, en pligtforsømmelse, der i henhold til artikel 204, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2913/92 kan føre til, at der opstår en toldskyld ved indførsel?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 859, nr. 6, i forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾ fortolkes således, at denne bestemmelse også finder anvendelse, såfremt en vare under midlertidig opbevaring bliver anbragt i frilager under tilsidesættelse af formaliteterne i forbindelse med den midlertidige opbevaring?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende:
  - a) Skal artikel 859, nr. 5, i forordning (EØF) nr. 2454/93 fortolkes således, at bestemmelsen kun vedrører flytning uden tilladelse, som kunne være blevet tilladt af toldstedet, eller skal der herved forstås en hvilken som helst flytning?
  - b) Skal artikel 859, nr. 5, i forordning (EØF) nr. 2454/93 fortolkes således, at den deri stillede betingelse — at varen under midlertidig opbevaring kan frembydes for toldmyndighederne, hvis de anmoder herom — kun er opfyldt, såfremt varen på ny frembydes for det toldsted, hvor den oprindeligt blev frembudt, eller er betingelsen også opfyldt, hvis varen på ny frembydes for et hvilket som helst andet toldsted — også i en anden medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT C 323 af 21.12.2002.

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod ITG GmbH Internationale Spedition

(Sag C-452/02)

(2003/C 55/15)

Ved kendelse afsagt den 29. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. december 2002, har Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Bremen mod ITG GmbH Internationale Spedition forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Opstår der en toldskyld ved indførsel i henhold til artikel 203, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾, hvis en vare under midlertidig opbevaring i strid med et pålæg herom ikke bliver frembudt for den oprindelige toldmyndighed, men for en anden toldmyndighed, uden at være blevet ekspederet efter den for transporten foreskrevne procedure for fællesskabsforsendelse?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Foreligger der i det tilfælde, der er redegjort for i det første spørgsmål, en pligtforsømmelse, der i henhold til artikel 204, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2913/92 kan føre til, at der opstår en toldskyld ved indførsel?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende:
  - a) Skal artikel 859, nr. 5, i forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾ fortolkes således, at bestemmelsen kun vedrører en flytning uden tilladelse, som kunne være blevet tilladt af toldstedet, eller skal der herved forstås en hvilken som helst flytning?
  - b) Skal artikel 859, nr. 5, i forordning (EØF) nr. 2454/93 fortolkes således, at den deri fastsatte betingelse — at varen under midlertidig opbevaring kan frembydes for toldmyndighederne, hvis de anmoder herom — kun er opfyldt, såfremt varen på ny frembydes for det toldsted, hvor den oprindeligt blev frembudt, eller er betingelsen også opfyldt, hvis varen på ny frembydes for et andet toldsted i samme by, der dog organisatorisk henhører under en anden toldmyndighed?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.

Sag anlagt den 18. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-458/02)

(2003/C 55/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. december 2002 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Banks, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige ikke fyldestgørende har gennemført artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 92/100/EØF⁽¹⁾ af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, idet retten til at oppebære et rimeligt vederlag ikke gælder undtagelsesfrit for udøvende kunstnere og fonogramproducenter, når et fonogram, som er fremstillet med kommercielt formål, eller gengivelsen af et sådant fonogram benyttes i forbindelse med en hvilken som helst formidling til offentligheden (undtagelsen består i formidling til et ikke-betalende publikum).
- Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den eneste tilladte undtagelse til såvel producenteres som udøvende kunstneres ret til at oppebære et rimeligt vederlag i henhold til artikel 8 i direktiv 92/100/EØF følger af artikel 10 i direktivet. I nærværende sammenhæng kan Det Forenede Kongerige kun henholde sig til de tilladte begrænsninger efter artikel 10, stk. 2, eftersom undtagelserne i stk. 1 i denne bestemmelse ikke har relevans.

Hvad angår anvendelsen af begrænsningerne efter artikel 10, stk. 2, må det holdes for øje, at medlemsstaterne i henhold til denne bestemmelse kun må begrænse den ophavsretlige beskyttelse af udøvende kunstnere i det omfang, det lovligt kan ske i forbindelse med beskyttelse af ophavsret til litterære og kunstneriske værker. Imidlertid følger det af Bernerkonventionens artikel 11a, stk. 2, at national lovgivning under ingen omstændigheder må have skadevirkning for forfatterens ret til at oppebære et rimeligt vederlag.

Eftersom producenter og udøvende kunstnere i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktivet skal behandles på lige fod med forfattere, er Det Forenede Kongerige ikke berettiget til at afskære dem retten til at oppebære et rimeligt vederlag, når en optagelse bliver udsendt i programmer, der modtages af ikke-betalende lyttere og seere ved antennemodtagelse eller gennem kabelnet, som fastsat i punkt 18 i schedule 2 i Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Efter Kommissionens opfattelse rækker kriteriet om et ikke-betalende publikum, som det er defineret i førnævnte bestemmelse, langt ud over undtagelsesbestemmelsen i direktivets artikel 10.

Følgelig gør Kommissionen gældende, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten og i særdeleshed i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100/EØF, idet retten til at oppebære et rimeligt vederlag ikke gælder undtagelsesfrit for udøvende kunstnere, når et ophavsretligt beskyttet værk transmitteres eller formidles til ikke-betalende lyttere og seere.

(¹) EFT L 346, s. 61.

Sag anlagt den 19. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-460/02)

(2003/C 55/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 2002 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Mikku Huttunen og Antonio Aresu, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground-handlingmarkedet i Fællesskabets lufthavne (¹), i det omfang der i lovdekret nr. 18 af 13. januar 1999

— ikke er indsat en bestemmelse om den maksimumsperiode for udvælgelse af leverandører til ground-handling, der er fastsat til syv år i direktivets artikel 11, stk. 1, litra d),

— i artikel 14 er fastsat en social foranstaltning, der er uforenelig med direktivets artikel 18,

— i artikel 20 er indsat overgangsbestemmelser, der ikke er tilladt efter direktivet.

- b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I artikel 11 i lovdekret nr. 18 af 13. januar 1999 er der ikke fastsat nogen maksimumsperiode, for hvilken leverandører udvælges i de lufthavne, hvor adgangen til markedet sker via en udvælgelsesprocedure. Ikke desto mindre er denne periode i artikel 11, stk. 1, litra d), i direktiv 96/67/EF udtrykkeligt fastsat til syv år. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den manglende begrænsning af varigheden af kontrakterne om ground-handlingydelse i italienske lufthavne er uforenelig med de forpligtelser, der følger af direktivet.

Medlemsstaterne har i henhold til artikel 18 i direktiv nr. 96/67/EF adgang til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder. Disse foranstaltninger må dog ikke hindre anvendelsen af direktivet selv og må ikke opstille hindringer for anvendelsen af andre fællesskabsretlige bestemmelser. Sagt med andre ord: Beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder er ganske vist tilladt i henhold til artikel 18 i direktiv 96/67/EF, men kun under forudsætning af, at de ikke modarbejder en effektiv anvendelse af direktivet, for så vidt angår ground-handlingydelse. I henhold til artikel 14, stk. 1, i dekret 18/99 skal der træffes foranstaltninger, der sikrer, at beskæftigelsesniveauet hos den tidligere leverandør kan opretholdes, og at ansættelsesforholdene kan videreføres. Den omhandlede bestemmelse indeholder således i stykke to en forpligtelse til at overføre personale, hver gang der sker en »overførsel af aktiviteter« vedrørende en eller flere kategorier af ground-handlingydelse, der er omhandlet i bilag A og B. En bestemmelse af denne art overskrider klart den beskyttelse, der allerede er tilsikret ved Rådets direktiv 77/187/EØF (²) af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter, som ændret ved Rådets direktiv 98/50/EF (³) af 29. juni 1998, og kodificeret ved Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 (⁴). Kommissionen har på den baggrund konkluderet, at artikel 14 i dekret 18/99 går ud over det, der må anses for at være acceptabelt for at sikre arbejdstagernes rettigheder i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 18 i direktiv 96/67/EF.

Artikel 20 i dekret 18/99 omhandler ansættelseskontrakter, hvori der er fastsat forskellige organisatoriske strukturer eller kontraktbetingelser, der er gældende pr. 19. november 1998. Disse ansættelseskontrakter gælder for de ansatte hos brugere, der udfører andre egen-handlingydelser end dem, der er omfattet af direktivet. Disse kontrakter gælder fortsat og uforandret, indtil de udløber, dog højst i seks år. De virksomheder, der har »forskellige organisatoriske strukturer«, har i virkeligheden tilladelse til i praksis at tilbyde egen-handlingydelser sideløbende med andre erhvervsdrivende, der leverer egen-handlingydelser, og leverandører af tjenesteydelser.

Direktivet indeholder klare definitioner af leverandører af ground-handlingydelser: Leverandører af ground-handlingydelser til tredjemand og brugere, som udfører egen-handling. De, der ikke opfylder de kriterier til egen-handling, der er fastsat i artikel 2, litra f), kan kun drive virksomhed i form af leverancer af tjenesteydelser til tredjemand. Desuden er der i direktivets artikel 7, stk. 2, og artikel 11 fastsat særlige procedurer, der skal følges med henblik på udvælgelse af erhvervsdrivende, som udfører egen-handling, og leverandører af ground-handlingydelser til tredjemand. Det må på denne baggrund konstateres, at bestemmelserne i artikel 20 er i modstrid med disse forpligtelser.

(¹) EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.

(²) EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26.

(³) EFT L 201 af 17.7.1998, s. 88.

(⁴) EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

Sag anlagt den 23. december 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-463/02)

(2003/C 55/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2002 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved E. Traversa og K. Simonsson, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF(¹) af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregnings-

grundlag, idet det ikke opkræver merværdiafgift af støttebeløb, der ydes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 (²) af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder.

2. Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De tre betingelser for, at tilskud skal medregnes i beskatningsgrundlaget, er opfyldt. Det fremgår klart af forordning nr. 603/95, at kun virksomheder, der forarbejder frisk foder, og ikke producenter af frisk foder kan få støtte, samt at forarbejdningsvirksomhederne både indgår salgsaftaler med virksomheder, der anvender tørret foder (levering af varer), og forarbejdningsaftaler med producenter af frisk foder (tjenesteydelser). I det foreliggende tilfælde er det tvivlsomt, at det interventionsorgan, der udbetaler støtten i medfør af forordning nr. 603/95, er tredjemand i forhold til forarbejdningsvirksomheden og køberen, og at interventionen sker i overensstemmelse med en fremgangsmåde for bevilling af offentlige tilskud.

Det ville være en alt for indskrænkende fortolkning af sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), blot at medregne de støttetyper, der beregnes ud fra produkternes pris, i beskatningsgrundlaget for merværdiafgiften. Med sin generelle henvisning til »tilskud, der er direkte forbundet med [de afgiftspligtige transaktioners] pris« har fællesskabslovgiveren reelt haft til hensigt at inddrage al støtte, der direkte er forbundet til godets eller tjenesteydelsens pris, under beskatningsgrundlaget for merværdiafgiften, det vil sige de tilskud, der direkte påvirker størrelsen af leverandørens vederlag. Disse tilskud skal for deres vedkommende have en direkte forbindelse eller årsagssammenhæng med præcist angivne og kvantificerbare leveringer af goder eller tjenesteydelser, dvs. at støtten udbetales, hvis og i det omfang goderne og tjenesterne faktisk afsættes på markedet. Tilskuddet har derfor en direkte indvirkning på produktets salgspris. På grundlag af en fortolkning af sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), der ikke er restriktiv, og i overensstemmelse med bestemmelsens generelle formål, nemlig at lægge afgift på hele det vederlag, som helt eller delvist betales af en person — uanset hvilken — og som leverandøren faktisk modtager som følge af, at et gode eller en tjenesteydelse afsættes, fremgår det klart, at hensigten er, at tilskud skal medregnes i beskatningsgrundlaget for merværdiafgiften.

(¹) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

(²) EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1.

Sag anlagt den 30. december 2002 af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-465/02)

(2003/C 55/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Forbundsrepublikken Tyskland ved Ministerialrat Wolf-Dieter Plessing, Forbundsfinansministeriet, Ministerialrat Alfred Dittrich, Forbundsjustitsministeriet og Rechtsanwalt Dr. Michael Loschelder, og med valgt adresse i Köln hos Loschelder Rechtsanwälte, Hohenstaufenring 30-32, D-50674 Köln.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002⁽¹⁾ af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 for så vidt angår betegnelsen »Feta« annulleres.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af forretningsordenen for reguleringsudvalget og tilsidesættelse af forordning (EØF) nr. 1. Dokumenterne til mødet den 20. november 2002 i det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 15 i Rådets forordning 2081/02 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, er hverken blevet tilstillet den tyske forbundsregering 14 dage forinden eller på tysk.
- Tilsidesættelse af artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning nr. 2081/92: Det er med urette, at Kommissionen i betragtningerne til den anfægtede forordning efterprøver, om »Feta« er blevet til en artsbetegnelse. Først og fremmest er »Feta« et ikke-geografisk begreb, og dernæst burde Kommissionen have påvist, at begrebet har fået en geografisk betydning, der ikke vedrører en hel (medlems)stat. Det område, som den græske regering har henvist til i sin anmodning, er helt klart dannet kunstigt. Det støtter hverken på tradition eller på handelssædvane. Fetas kvalitet eller gode egenskaber skyldes hverken overvejende eller udelukkende de geografiske forhold. Den af Kommissionen i betragtning nr. 36 fremførte opfattelse har hverken støtte i den græske regerings ansøgning eller i konklusionen fra den videnskabelige komité. Der er

ingen overensstemmelse mellem produktions- og fremstillingsområde, hvilket fremgår såvel af de græske retsregler som af den omstændighed, at EF yder støtte til fremstilling af feta på de ægæiske øer.

- Tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2081/92 og af artikel 253 EF.

⁽¹⁾ EFT L 277 af 15.10.2002, s. 10.

Sag anlagt den 30. december 2002 (fax den 23.12.02) af Kongeriget Danmark mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-466/02)

(2003/C 55/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. december 2002 (fax den 23.12.02) anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Danmark ved J. Molde og J.B. Liisberg, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/02⁽¹⁾ af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96⁽²⁾, for så vidt angår betegnelsen »feta«, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

(Principal)

Kommissionen har vedtaget forordning 1829/02 i strid med artikel 17, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92⁽³⁾ (grundforordningen):

Danmark gør i den forbindelse følgende fortolkningsprincipper gældende:

- Forbuddet mod at registrere artsbetegnelser er et specielt udtryk for en række grundlæggende principper i fællesskabsretten.
- Forbuddet kan ikke fortolkes indskrænkende, og overholdelse af forbuddet må være underlagt fuld domstolsprøvelse.
- Hvis en betegnelse én gang er blevet/fra begyndelsen har været en artsbetegnelse, er den for altid — irreversibelt — en artsbetegnelse.

- Det har retsfortabende virkning, hvis ansøgerlandet selv gennem lang tid har accepteret og nydt godt af generisk brug af betegnelsen.
- Registrering som oprindelsesbetegnelse på fællesskabsplan er udelukket, hvis en betegnelse er en artsbetegnelse i blot én medlemsstat.
- Lovlig produktion og markedsføring gennem lang tid i andre medlemsstater er et centralt element i artsbetegnelsesvurderingen. En sådan lovlig markedsføring må ikke kunne fortrænges, medmindre den strider mod loyal skik og brug eller frembyder faktisk risiko for forveksling.
- Også tredjelandes lovlige produktion og handel med EU taler for at anse en betegnelse for omfattet af forbuddet mod at registrere artsbetegnelser, bl.a. henset til Fællesskabets forpligtelser under WTO.
- Der gælder en formodning for, at ikke-geografiske betegnelser er artsbetegnelser, især når betegnelsen stammer fra et andet sprog end ansøgerlandets.
- Ansøgerlandet, og Kommissionen i anden række, har bevisbyrden for, at en ikke-geografisk betegnelse ikke er en artsbetegnelse, og at lovlig markedsføring gennem lang tid i andre lande strider mod loyal skik og brug og frembyder faktisk risiko for forveksling.

Danmark lægger navnlig vægt på følgende konkrete forhold:

- Feta har hverken som betegnelse eller produkt sin oprindelse specifikt i Grækenland. Det traditionelle forbrugs- og produktionsområde omfatter en række lande på Balkan, herunder flere tredjelande, som snart optages i EU.
- Grækenland har indtil for 15 år siden selv importeret, produceret, forbrugt og eksporteret feta, også feta fremstillet af komælk. Forbrugerne i Grækenland må igennem en årrække have anset betegnelsen for generisk.
- Også i andre lande, i og uden for EU, hvor feta forbruges og produceres i store mængder, anser forbrugere feta for en artsbetegnelse.

- Lovlig produktion og markedsføring af feta uden for oprindelsesområdet finder sted i en række medlemsstater og tredjelande.
- Den danske produktion og markedsføring af feta er på ingen måde i strid med loyal skik og brug og frembyder ej heller faktisk risiko for forveksling, allerede fordi dansk lovgivning helt tilbage fra 1963 har stillet krav om, at fetaen mærkes »dansk feta«.
- Fællesskabslovgiver, herunder Kommissionen, har i en række retsfor skrifter og handlinger lagt til grund, at feta er en artsbetegnelse.

(Subsidiært)

Kommissionen har vedtaget Kfo. 1829/2002 i strid med grundforordningen, fordi feta ikke opfylder betingelserne for registrering som traditionel, ikke-geografisk betegnelse i henhold til grundforordningens art. 2, stk. 3.

(¹) EFT L 277 af 15.10.2002, s. 10.

(²) af 12. juni 1996, om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92, EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

(³) af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler, EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

Sag anlagt den 31. december 2002 af Kongeriget Spanien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-468/02)

(2003/C 55/21)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 31. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Spanien ved Abogado del Estado Lourdes Fraguas Gadea, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:

1. Beslutning 2002/881/EF (¹) annulleres for så vidt Kongeriget Spanien derved pålægges finansielle korrektioner.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

(Offentlig oplagring af olivenolie, finansiel korrektion på 37 621,55 EUR).

Tilslagsmodtageren opfyldte sin forpligtelse til at meddele, at han afviste at overtage partiet, hvilket han underrettede de spanske myndigheder og Kommissionen om, hvorved han efterkom sin forpligtelse i artikel 10 i forordning nr. 561/99 ⁽²⁾.

Tilbageleveringen af sikkerhedsstillelsen har desuden ikke medført noget tab for Fællesskabets budget, da den omhandlede olivenolie fortsat indgik i interventionslageret, fortsat var omfattet af denne ordning og fortsat lå klar til brug for fremtidige transaktioner, som om tilslagsmodtageren direkte havde meddelt Kommissionen, at han afviste partiet.

(Markafgrøder under betalingsorganet i Castilla y León, finansiel korrektion på 1 229 951,00 EUR)

Korrektionerne for så vidt angår høsten i 1998 og 1999 er beregnet på den måde, at der er anvendt 2 % på den mængde, der fremkommer ved at dele det samlede anmeldte areal i de tilfælde, hvor der i forbindelse med den administrative kontrol blev konstateret afvigelser, der oversteg 3 % eller 2 hektar, op i det samlede anmeldte areal.

Kongeriget Spanien er ikke enig med Kommissionen i dennes forslag til korrektion, fordi det for det første ikke er et krav efter fællesskabsretten ⁽³⁾, at resultaterne af den administrative kontrol indgår i risikoanalyserne med henblik på udvælgelse af de ansøgninger, der skal gøres til genstand for kontrol på stedet i samme høstår, og for det andet fordi behandlingen af ansøgningerne om »arealstøtte« medfører, at det ikke er muligt at fuldføre hele den administrative kontrol, før der udføres kontrol på stedet.

I den selvstyrende region Castilla y León indgår ikke desto mindre som risikokriterium med henblik på udvælgelsen af det udsnit af sager, der skal kontrolleres på stedet, konsekvent de sager, hvori der er konstateret uregelmæssigheder i forbindelse med den administrative kontrol, der er blevet udført i det foregående høstår.

⁽¹⁾ Af 5.11.2002 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering. EFT L 306 af 8.11.2002, s. 26.

⁽²⁾ Fra Kommissionen af 15.3.1999 om åbning af en løbende licitation med henblik på udbud til salg af olivenolie, som det spanske interventionsorgan ligger inde med. EFT L 69 af 16.1.1999, s. 13.

⁽³⁾ Artikel 6, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3887/92 af 23.12.1992, EFT L 391 af 30.12.1992, s. 36.

Appel iværksat den 23. december 2002 af European Broadcasting Union (EBU) til prøvelse af dom afsagt den 8. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-185/00, T-216/00, T-299/00 og T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, støttet af Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) og Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Union européenne de radio-télévision (UER) og Radiotelevisión Española (RTVE)

(Sag C-470/02 P)

(2003/C 55/22)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2002 iværksat appel af European Broadcasting Union (EBU), ved advocats D. Waelbroeck og M. Johnson, til prøvelse af dom afsagt den 8. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-185/00, T-216/00, T-299/00 og T-300/00, Métropole télévision SA (M6), Antena 3 de Televisión, SA, Gestevisión Telecinco, SA, SIC-Sociedade Independente de Comunicação, SA, støttet af Deutsches SportFernsehen GmbH (DSF) og Reti Televisive Italiane Spa (RTI) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af European Broadcasting Union (EBU) og Radiotelevisión Española (RTVE).

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 8. oktober 2002 i de forenede sager T-185/00, T-216/00, T-299/00 og T-300/00, Métropole Télévision m.fl. mod Kommissionen ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten, således at den kan tage stilling til de øvrige anbringender, som appellanterne har fremført, og hvortil den endnu ikke har taget stilling.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har ved at bygge sin argumentation på anbringender, der ikke var fremført af appellanterne, truffet afgørelse ultra petita (taget stilling til andre spørgsmål end dem, der var omfattet af parternes påstande) og har tilsidesat EBU's og Kommissionens ret til kontradiktion. Det afgørende element for Retten er anvendelsen af underlicensordningen på »direkte

transmission i henhold til uudnyttede Eurovisionsrettigheder», men dette tema har ikke været genstand for forhandling for Retten. Retten har derved frataget EBU den ret, sammenslutningen har som part i sagen, til at imødegå de nævnte argumenter. Retten har ved således ikke at anfægte Eurovisionssystemet som sådan, eller underlicensordningen, men derimod et forholdsvist marginalt aspekt, der ikke desto mindre er af afgørende betydning for underlicensordningen, i praksis forpligtet EBU til at ændre dette system for at give tredjeparter adgang til rettigheder, som de ikke har anmodet om adgang til, og uden tvivl heller ikke ønsker at anmode om adgang til.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. december 2002 af Oberlandesgericht Düsseldorf i sagen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG mod LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG

(Sag C-4/03)

(2003/C 55/23)

Ved kendelse afsagt den 5. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. januar 2003, har Oberlandesgericht Düsseldorf i sagen GAT, Gesellschaft für Antriebstechnik mbH & Co. KG mod LuK Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal Bruxelles-konventionens artikel 16, nr. 4, fortolkes således, at den i denne bestemmelse hjemlede enekompetence for retterne i den kontraherende stat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering af et patent, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller ifølge bestemmelserne i en international konvention anses for at være foretaget, kun foreligger, hvis der er anlagt sag (med virkning erga omnes) med påstand om, at et patent erklæres ugyldigt, eller er der også tale om en sag om gyldighed af patenter i bestemmelsens forstand, når sagsøgte i en patentkrænkelssag eller sagsøger i et søgsmål til fastslåelse af, at der ikke foreligger en krænkelse af patentet, gør gældende, at patentet er ugyldigt eller er en nullitet, og at der også af den grund ikke foreligger en patentkrænkelse, således at dette gælder, uanset om den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anser anbringendet for begrundet eller ubegrundet, og uafhængigt af, på hvilket stadium i sagen anbringendet fremsættes?

Sag anlagt den 7. januar 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-5/03)

(2003/C 55/24)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved Stilianis Charitakis og Eleni Svolopoulou, assisterende juridiske rådgivere ved Det Græske Statsråd, og med valgt adresse i Luxembourg på Grækenlands ambassade, 27, rue Marie-Adelaïde.

Grækenland har nedlagt følgende påstande:

- Annullation eller subsidiært ændring af beslutning K/2002/4127 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De finansielle korrektioner, som Den Helleniske Republik anfægter, vedrører frugt og grøntsager og præmier for oksekød og for fåre- og gedekød.

Vedrørende frugt og grøntsager har Den Helleniske Republik anført, at korrektionen på 2 %, der blev foretaget for årene 1997-2001 vedrører ikke-foreliggende overskridelser, eller i hvert fald rent sporadiske, af fællesskabsbestemmelserne, hvorfor korrektionen bør ophæves, idet den er baseret på: a) en fejlagtig anvendelse og fejlfortolkning af bestemmelserne i forordning nr. 729/70, som ændret; b) er utilstrækkelig begrundet; c) er resultat af en faktisk vildfarelse; d) og åbenbart udgør en overtrædelse af Kommissionens skønsbeføjelse; e) samt er foretaget i strid med proportionalitetsprincippet.

Med hensyn til præmierne for oksekød og fåre- og gedekød har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke tilstrækkelig præcist har begrundet omfanget af den risiko, som EUGFL's indtægter ifølge Kommissionen var udsat for, hvorfor der ikke består nogen sammenhæng mellem denne risiko og niveauet af de foreslåede korrektioner. Ifølge Den Helleniske Republik bør de finansielle korrektioner på 10 % og 5 %, der er foretaget i denne sektor, annulleres eller i hvert fald nedsættes til 2 %.

Sag anlagt den 10. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-9/03)

(2003/C 55/25)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. januar 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og M. França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/27/EF af 19. maj 1998 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser⁽¹⁾, idet det ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de nødvendige love og administrative bestemmelser for fuldt ud at efterkomme dette direktiv.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålgrunde og væsentligste argumenter

Den ved direktivets artikel 8 fastsatte gennemførelsesfrist udløb den 1. januar 2001.

⁽¹⁾ EFT L 166, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 9. december 2002 af Raad van State (Belgien) i sagen NV Boss Pharma mod den belgiske stat, repræsenteret ved økonomiministeren

(Sag C-11/03)

(2003/C 55/26)

Ved dom afsagt den 9. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. januar 2003, har Raad van State (Belgien) i sagen NV Boss Pharma mod den belgiske stat, repræsenteret ved økonomiministeren, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 2, nr. 2, i Rådets direktiv 89/105/EØF⁽¹⁾ af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse

under de nationale sygesikringsordninger, hvoraf det fremgår, at en beslutning, hvorved den kompetente nationale myndighed afgør, at et lægemiddel ikke må markedsføres til den pris, ansøgeren har foreslået at anvende, skal indeholde en begrundelse, »der bygger på objektive og kontrollable kriterier«, fortolkes således, at den myndighed, der i henhold til national belgisk ret er kompetent, på forhånd og i form af en alment gældende retsforskrift skal bestemme, hvilke kriterier den myndighed, der skal træffe afgørelse om den konkrete ansøgning, skal tage i betragtning, eller har den beslutningstagende myndighed adgang til — i hver enkelt individuel beslutning — at angive, hvilke objektive og kontrollable kriterier den har lagt til grund for i det konkrete tilfælde at afslå ansøgningen, eller er det tilstrækkeligt, at myndigheden formelt begrundet sin individuelle beslutning med angivelse af de konkrete oplysninger, der er indeholdt i sagens akter, i hvilket tilfælde det tilkommer domstolene at afgøre, om disse oplysninger udgør et objektivt og kontrollerbart kriterium?

⁽¹⁾ EFT 1989 L 40, s. 8.

Sag anlagt den 14. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-15/03)

(2003/C 55/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. januar 2003 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Jürgen Grunwald, juridisk konsulent, og Minas Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Luxembourg-Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald⁽¹⁾, idet den ikke har truffet de nødvendige retlige og faktiske foranstaltninger til at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn.
2. Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Østrig har hverken gennemført prioriteringsprincippet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 75/439/EØF, som ændret ved direktiv 87/101/EØF⁽²⁾, i sin nationale ret eller godtgjort, at en sådan prioritering er umulig ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn.

En prioritering af »regenerering« henholdsvis (efter østrigsk terminologi) »materialegevinding« over for »forbrænding« henholdsvis (efter østrigsk terminologi) »energiudvinding« kan ikke udledes af de østrigske retsforskrifter. Retsforskrifterne nævner derimod materialegevinding og energiudvinding i samme åndedrag, uden at der gives den ene af de to behandlingsmetoder prioritet i forhold til den anden.

De argumenter, som Republikken Østrig påberåber sig til støtte for, at der er tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn til hinder herfor, nemlig at regenerering på grund af den ringe mængde olieaffald er uøkonomisk i Østrig, at der af økologiske grunde ikke er nogen entydig fordel ved materialegevinding, og at der ikke findes et regenereringsanlæg for olieaffald i Østrig, er efter Kommissionens opfattelse ikke overbevisende, da de kun kan have det formål at opretholde den i Østrig bestående status quo på ubestemt tid og ikke tyder på nogen form for bestræbelse på at opfylde direktivets målsætning.

⁽¹⁾ EFT 1975 L 194, s. 31.

⁽²⁾ EFT 1987 L 42, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 19. december 2002 af Hovrätten över Skåne och Blekinge i sagen Peak Holding AB mod Axolin-Elinor AB (tidligere Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB)

(Sag C-16/03)

(2003/C 55/28)

Ved beslutning truffet den 19. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. januar 2003, har Hovrätten över Skåne och Blekinge i sagen Peak Holding AB mod Axolin-Elinor AB (tidligere Handelskompaniet Factory Outlet i Löddeköpinge AB) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal en vare anses for at være markedsført, når den af varemærkeindehaveren
  - a) er importeret til og fortoldet i det fælles marked med henblik på salg på dette marked?

b) er udbudt til salg i varemærkeindehaverens egne eller associerede selskabers butikker inden for det fælles marked, uden at varen er overdraget?

2. Kan en varemærkeindehaver, hvis en vare er markedsført ved et af alternativerne ovenfor, og der dermed er indtrådt konsumtion af varemærkeretten, uden at der er sket overdragelse af varen, afbryde konsumtionen ved at føre varen tilbage på lager?
3. Skal en vare anses for at være markedsført, når den af varemærkeindehaveren er blevet overdraget til et andet selskab inden for det indre marked, hvis varemærkeindehaveren ved overdragelsen over for køberen betingede sig, at denne ikke havde ret til at videresælge varen inden for det fælles marked?
4. Er det af betydning for besvarelsen af spørgsmål 3, om varemærkeindehaveren ved overdragelsen af det vareparti, hvori varen indgik, gav køberen tilladelse til at videresælge en mindre andel af varerne inden for det fælles marked, uden nærmere at angive, hvilke individuelle varer denne tilladelse angik?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 27. december 2002 af Conseil d'Etat (Belgien), Forvaltningsafdelingen, i sagen Fabricom SA mod den belgiske stat

(Sag C-21/03)

(2003/C 55/29)

Ved dom afsagt den 27. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 22. januar 2003, har Conseil d'Etat (Belgien), Forvaltningsafdelingen, i sagen Fabricom SA mod den belgiske stat forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er Rådets direktiv 93/38/EØF⁽¹⁾ af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, navnlig artikel 4, stk. 2, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar om ændring af direktiv 93/38/EØF⁽²⁾ sammenholdt med proportionalitetsprincippet, handels- og industrifriheden og overholdelsen af ejendomsretten, der navnlig garanteres i tillægsprotokol af 20. marts 1952 til konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende

frihedsrettigheder, til hinder for, at enhver person, der har haft til opgave at forske, udføre forsøg, undersøgelser eller udvikling i forbindelse med en offentlig bygge- og anlægskontrakt, indkøbs eller tjenesteydelsesaftale, udelukkes fra at indgive en ansøgning om deltagelse i et udbud eller fra at afgive bud på en offentlig kontrakt, uden at der gives denne person mulighed for at bevise, at den erfaring, han har fået, under de konkrete omstændigheder i sagen ikke kan fordreje konkurrencen?

2. Vil besvarelsen af det første spørgsmål være anderledes, såfremt ovennævnte direktiver sammenholdt med de samme principper, friheder og rettigheder skal fortolkes således, at de kun omfatter private virksomheder eller virksomheder, der har udført tjenesteydelser på et gensidigt bebyrdende grundlag?
3. Kan Rådets direktiv 92/13/EØF⁽³⁾ af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, navnlig artikel 1 og 2, fortolkes således, at den ordregivende myndighed helt frem til, at gennemgangen af buddene er afsluttet, kan afvise, at en virksomhed, der er tilknyttet enhver person, der har haft til opgave at forske, udføre forsøg, undersøgelser eller udvikling i forbindelse med en bygge- og anlægskontrakt, indkøbs- eller tjenesteydelsesaftale, deltager i udbuddet eller afgiver bud, selv om denne virksomhed på ordregivers opfordring bekræfter, at den ikke har opnået nogen uberettiget fordel, der kan fordreje de sædvanlige konkurrencevilkår?

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

⁽²⁾ EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14.

Slettelse af sag C-303/99⁽¹⁾

(2003/C 55/30)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-303/99, Markfactor SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 20.11.1999.

Slettelse af sag C-304/99⁽¹⁾

(2003/C 55/31)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-304/99, F. Apollonio & C. SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 20.11.1999.

Slettelse af sag C-305/99⁽¹⁾

(2003/C 55/32)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-305/99, Leglerdata SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 333 af 20.11.1999.

Slettelse af sag C-358/99⁽¹⁾

(2003/C 55/33)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-358/99, Tecnologie Meccaniche Avanzate Srl (TMA), Federchemicals Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 352 af 4.12.1999.

Slettelse af sag C-359/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/34)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-359/99, Autogolf Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 352 af 4.12.1999.

Slettelse af sag C-486/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/37)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-486/99, Flos SpA m.fl. mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-360/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/35)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-360/99, Union Factor SpA m.fl. mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 352 af 4.12.1999.

Slettelse af sag C-487/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/38)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-487/99, Petra Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-485/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/36)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-485/99, Gottinghen SpA m.fl. mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-488/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/39)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-488/99, Supercar Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-489/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/40)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-489/99, Immobiliare Flavia Srl, i likvidation, mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-492/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/43)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-492/99, Colleoni Giacomo e Figli Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-490/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/41)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-490/99, Azzini SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-134/00 ⁽¹⁾

(2003/C 55/44)

Ved kendelse af 11. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-134/00, Ministero delle Finanze mod Merkur Chemical Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trento), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 176 af 24.6.2000.

Slettelse af sag C-491/99 ⁽¹⁾

(2003/C 55/42)

Ved kendelse af 19. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-491/99, Falegnameria Carminati di Franco e Domenico Carminati Snc mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

Slettelse af sag C-88/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/45)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-88/01, Agricola Torriani Sas mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

Slettelse af sag C-89/01⁽¹⁾

(2003/C 55/46)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-89/01, Finanziaria Immobiliare Perugino SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

Slettelse af sag C-260/01⁽¹⁾

(2003/C 55/49)

Ved kendelse af 11. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-260/01, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 245 af 1.9.2001.

Slettelse af sag C-90/01⁽¹⁾

(2003/C 55/47)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-90/01, San Marco SpA m.fl. mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 118 af 21.4.2001.

Slettelse af sag C-310/01⁽¹⁾

(2003/C 55/50)

Ved kendelse af 14. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-310/01, Comune di Udine, Azienda Multiservizi SpA (AMGA) mod Diddi Dino Figli Srl, Associazione Nazionale Imprese Gestione servizi tecnici integrati (AGESI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 13.10.2001.

Slettelse af sag C-231/01⁽¹⁾

(2003/C 55/48)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-231/01, El.Da Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 227 af 11.8.2001.

Slettelse af sag C-346/01⁽¹⁾

(2003/C 55/51)

Ved kendelse af 20. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-346/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 331 af 24.11.2001.

Slettelse af sag C-347/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/52)

Ved kendelse af 28. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-347/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 331 af 24.11.2001.

Slettelse af sag C-390/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/55)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-390/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 348 af 8.12.2001.

Slettelse af sag C-377/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/53)

Ved kendelse af 11. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-377/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 317 af 10.11.2001.

Slettelse af sag C-21/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/56)

Ved kendelse af 13. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-21/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 68 af 16.3.2002.

Slettelse af sag C-389/01 ⁽¹⁾

(2003/C 55/54)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-389/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 348 af 8.12.2001.

Slettelse af sag C-88/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/57)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-88/02, Dolomite italiana SpA (SDI) mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-89/02⁽¹⁾

(2003/C 55/58)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-89/02, Dolomite Franchi SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-97/02⁽¹⁾

(2003/C 55/61)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-97/02, Rezzola Scavi Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-95/02⁽¹⁾

(2003/C 55/59)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-95/02, Ugine Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-98/02⁽¹⁾

(2003/C 55/62)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-98/02, Villa Gemma SpA mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-96/02⁽¹⁾

(2003/C 55/60)

Ved kendelse af 15. november 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-96/02, TOMAR Srl mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Brescia), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-106/02⁽¹⁾

(2003/C 55/63)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-106/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 31 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-108/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/64)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-108/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-120/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/65)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-120/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-129/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/66)

Ved kendelse af 17. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-129/02,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 1.6.2002.

Slettelse af sag C-274/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/67)

Ved kendelse af 5. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-274/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 233 af 28.9.2002.

Slettelse af sag C-356/02 ⁽¹⁾

(2003/C 55/68)

Ved kendelse af 12. december 2002 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-356/02, Anne Hennecart mod Office national de l'emploi (ONEm) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra tribunal de travail de Nivelles), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 8. januar 2003

i de forenede sager T-94/01, T-152/01 og T-286/01, Astrid Hirsch m.fl. mod Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — ansatte ved Den Europæiske Centralbank — artikel 19 i ansættelsesvilkårene — uddannelsestillæg — afslag på tildeling til ansatte, som ikke er berettiget til udlandstillæg i henhold til nævnte ansættelsesvilkårs artikel 17 — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2003/C 55/69)

(Processprog: tysk og engelsk)

I de forenede sager T-94/01, T-152/01 og T-286/01, Astrid Hirsch, ansat ved Den Europæiske Centralbank, Eppstein-Niederjosbach (Tyskland), ved advokaterne G. Vandersanden og L. Levi, Emanuele Nicastro, ansat ved Den Europæiske Centralbank, Frankfurt-am-Main (Tyskland), ved advokaterne N. Pflüger, R. Steiner og S. Mittländer, og Johannes Priesemann, ansat ved Den Europæiske Centralbank, Frankfurt-am-Main, ved advokat N. Pflüger, mod Den Europæiske Centralbank (befuldmægtigede: V. Saintot, T. Gilliams og B. Wägenbaur), angående, i sag T-94/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 25. september 2000 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg til dækning af udgifterne i forbindelse med hendes søns undervisning på Internationale Schule Frankfurt, angående, i sag T-152/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 15. februar 2001 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg til sine to sønner, og, i sag T-286/01, en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 6. juni 2001 om afslag på at tildele sagsøgeren uddannelsestillæg til hans børn, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 8. januar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagerne T-94/01, T-152/01 og T-286/01 forenes med henblik på dommen.
- 2) I sag T-94/01:
  - Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 25. september 2000 annulleres.
  - I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank.

— Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

3) I sag T-152/01:

— Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 15. februar 2001 annulleres.

— I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank.

— Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

4) I sag T-286/01:

— Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 6. juni 2001 annulleres.

— I øvrigt frifindes Den Europæiske Centralbank.

— Den Europæiske Centralbank betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 30.6.2001, C 275 af 29.9.2001 og C 31 af 2.2.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. oktober 2002

i sag T-310/01, Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål)

(2003/C 55/70)

(Processprog: fransk)

I sag T-310/01, Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved avocats F. Herbert, J. Steenbergen og M. Pittie, støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og F. Million) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Oliver, P. Hellström og F. Lelièvre), støttet af Comité central d'entreprise de la SA Legrand og af Comité européen du groupe Legrand, Limoges, ved avocat H. Masse-Dessen, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2001)3014 endelig udg. af 10. oktober 2001, hvorved en fusion erklæres uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP M.2283 — Schneider/Legrand), har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne J. Forwood og H. Legal;

justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor, den 22. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning K(2001)3014 endelig. udg. af 10. oktober 2001, hvorved en fusion erklæres uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP M.2283 — Schneider/Legrand), annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler Schneider Electric SA's omkostninger.
- 3) Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand bærer deres egne omkostninger.
- 4) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 56 af 2.3.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. oktober 2002

i sag T-77/02, Schneider Electric SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — beslutning om deling af virksomheder — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 — beslutningen, hvorved en fusion blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet, er ulovlig — beslutningen om deling af virksomheder ulovlig som følge heraf)

(2003/C 55/71)

(Processprog: fransk)

I sag T-77/02, Schneider Electric SA, Rueil-Malmaison (Frankrig), ved avocats A. Winckler og E. de La Serre, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P. Oliver, P. Hellström og F. Lelièvre), støttet af Legrand SA, Limoges (Frankrig), ved avocat H. Calvet, samt af Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand, Limoges, ved avocat H. Masse-Dessen, angående en begæring om annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 360 endelig udg. af 30. januar 2002, der beordrer en deling af virksomheder (sag nr. COMP/M.2283 — Schneider/Legrand), har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N. J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: assisterende justitssekretær B. Pastor, den 22. oktober 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning K(2002) 360 endelig udg. af 30. januar 2002, der beordrer en deling af virksomheder (sag nr. COMP/M.2283 — Schneider/Legrand), annulleres.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag T-77/02 R.
- 3) Legrand SA, Comité central d'entreprise de la SA Legrand og Comité européen du groupe Legrand bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 118 af 18.5.2002.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. december 2002

i sag T-112/02, Gustaaf Van Dyck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Tjenestemænd — indplacering i lønklasse ved ansættelsen — anmodning om ændret indplacering — ny faktisk omstændighed — begreb)

(2003/C 55/72)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-112/02, Gustaaf Van Dyck, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og med bopæl i Wuustwezel (Belgien), ved avocats E. Storme og A. Gobien, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og H. M. H. Speyart), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at afvise sagsøgerens anmodning om ændret indplacering, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf som afdelingsformand, samt dommerne R. M. Moura Ramos og H. Legal; justitssekretær: H. Jung, den 13. december 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part betaler sine omkostninger.

(¹) EFT C 131 af 1.6.2002.

**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I
FØRSTE INSTANS**

den 3. december 2002

**i sag T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei
und Veredlung mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber**

*(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtte til de
nye delstater — støtte til redning og omstrukturering —
tilbagesøgningsforpligtelse — uopsættelighed — interesse-
afvejning)*

(2003/C 55/73)

(Processprog: tysk)

I sag T-181/02 R, Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, Neugerdorf (Tyskland), ved U. Ehrlicke, med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Freistaat Sachsen ved Rechtsanwalt M. Schütte, med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuzschitz, V. Di Bucci og T. Scharf), angående principalt en påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2002/783/EF af 12. marts 2002 om Tysklands statsstøtte C 62/2001 (ex NN 8/2000) til Neue Erba Lautex GmbH og Erba Lautex GmbH in Gesamtvollstreckung (EFT L 282, s. 48), og subsidiært om en gradvis tilbagebetaling af den pågældende støtte, har Rettens præsident den 3. december 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I
FØRSTE INSTANS**

den 13. december 2002

**i sag T-234/02 R, Christos Michael mod Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber**

*(Foreløbige forholdsregler — tjenestemænd — afgørelser om
ansættelser — antagelse til realitetsbehandling — uopsætte-
lighed — ingen)*

(2003/C 55/74)

(Processprog: græsk)

I sag T-234/02 R, Christos Michael, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles,

ved advocat C. Tagaras, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: H. Tserepa-Lacombe og F. Clotuche-Duvieusart), angående en påstand om udsættelse af gennemførelsen af afgørelser om ansættelse af en vicekontorchef for den administrative enhed FC A.01 i Generaldirektoratet for Finanskontrol og om ansættelse af en chef for tjenestegrenen »Interne politikker og kontorer«, har Rettens præsident den 13. december 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

**Sag anlagt den 29. november 2002 af Vitakraft-Werke
Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret
for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og
Design)**

(Sag T-356/02)

(2003/C 55/75)

*(Processproget vil blive afgjort i henhold til procesreglementets
artikel 131, stk. 2 — det i stævningen anvendte sprog: tysk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. november 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, Bremen (Tyskland), ved Rechtsanwalt Ulrich Sander. Den anden part i sagen for appelkammeret var Krafft SA, Andoain (Spanien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Delvis annullation af afgørelsen truffet den 4. september 2002 af Fjerde Appelkammer i det omfang, KRAFFT S. A. fik medhold i sin klage, og i det omfang sagsøgeren ikke fik medhold i sin klage.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger: Sagsøgeren.

EF-varemærket, søges registreret: der Ordmærket »VITAKRAFT« for varer i klasse 1, 3, 4, 12 og 19 (bl.a. kemiske produkter til industrielle, videnskabelige og fotografiske formål samt til anvendelse i landbrugs-, havebrugs-, og skovbrugsøjemed, blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj, olier og fedtstoffer, køretøjer og byggematerialer (ikke af metal)) — ansøgning nr. 303909.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

KRAFFT SA.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det spanske billedmærke »krafft« for varer i klasse 1, 3, 4, 12 og 19 (bl.a. kemiske produkter til industrielle, videnskabelige og fotografiske formål samt til anvendelse i landbrugs-, havebrugs-, og skovbrugsøjemed, blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj, olier og fedtstoffer, køretøjer og byggematerialer (ikke af metal)).

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Afgørelse om at afslå ansøgningen for så vidt angår klasse 1 og 3 og ikke at tage indsigelsen til følge, for så vidt den angik klasse 4, 12 og 19.

Appelkammerets afgørelse:

KRAFFT SA's klage tages ikke til følge for så vidt angår følgende varer i ansøgningen: »lys og væger« i klasse 4, »køretøjer, befordringsmidler til brug på land, i luften eller i vandet« i klasse 12 og »transportable bygninger (ikke af metal), monumenter (ikke af metal)« i klasse 19, og sagsøgerens klage tages ikke til følge for så vidt angår alle varer i ansøgningen henhørende under klasse 1 og 3.

Søgsmålsgrunde:

— Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ og regel 22, stk. 2, i gennemførelsesforordningen⁽²⁾.

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 27. november 2002 af Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-360/02)

(2003/C 55/76)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. november 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg, Wittibreut (Tyskland) ved Rechtsanwalt H.-H. Heyland og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionen som en del af ansættelsesmyndigheden har gennemført ændringen af afgørelsen af 22. juni 2000 og den efterfølgende klagesag R/332/2002 under tilsidesættelse af såvel administrativt fastsatte regler som lovforskrifter, idet den bekendtgjorde en ændring af afgørelsen af 22. juni 2000, undlod at høre Personaleudvalget efter at sagsøgeren såvel som den, der umiddelbart blev begunstiget ved afgørelsen, havde gjort indsigelse, og simpelt hen satte sig ud over de formelle udlægsbetingelser i tysk og belgisk ret, selv om disse blev meddelt den skriftligt, og i stedet for anmodede faged M om at udarbejde en fordelingsordning, som den modtog og derefter, uden angivelse af begrundelsen herfor, undlod at føre ud i livet.

- Kommissionen tilpligtes som en del af ansættelsesmyndigheden at gennemføre den fordelingsordning af 19. august 2002, som er udarbejdet af foged M, i hvert fald for den del af sagsøgerens pension, som efter belgisk ret nyder beskyttelse mod det udlæg, som er foretaget af foged V den 18. marts 2002.
- Kommissionen tilpligtes som en del af ansættelsesmyndigheden at betale sagsøgeren erstatning for samtlige lidte tab, herunder særligt erstatning for renter af lån optaget som foreløbig finansiering, og for ikke-økonomisk tab fastsat efter Rettens skøn, dog mindst 1 EUR, samt at erstatte sagsøgeren omkostningerne til forfølgelse af hans rettigheder i forbindelse med den omstændighed, at hans pension siden maj 2002 fuldt ud har været deponeret hos foged M, selv om det er sagsøgte bekendt og også uden passende meddelelse herom burde være sagsøgte bekendt, at dette forhold er uretmæssigt, hvorved størrelsen af erstatningen for — økonomisk — tab på grund af den vedvarende pligtstridige handle måde først kan opgøres, når anerkendelsepåstanden er blevet taget til følge.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der er en tidligere midlertidigt ansat, som er pensioneret, modtager en pension i henhold til Fællesskabernes pensionsordning. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ud af sagsøgerens pension uretmæssigt foretaget udbetalinger af underholdsbidrag til hans fraskilte ægtefæller.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har behandlet transporter i sagsøgerens pensionsydelse under tilsidesættelse af såvel administrativt fastsatte regler som lovforskrifter. Endvidere har den tilsidesat hans ret til en høring.

Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-367/02)

(2003/C 55/77)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), ved Rechtsanwältin St. Gruber og F. Graf von Stosch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 25. september 2002 af Harmoniseringskontoret i appelsag R 338/2001-1.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmerket »SnTEM« — ansøgning nr. 1421734.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 6 (bl.a. metalliske halvfabrikata i form af plader, bånd, strimler, tråd, rør, profiler og stænger).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Anbringender: — Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94, da mærket ikke er beskrivende.

Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-368/02)

(2003/C 55/78)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), ved Rechtsanwältin St. Gruber og F. Graf von Stosch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 25. september 2002 af Harmoniseringskontoret i appelsag R 337/2001-1.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »SnPUR« — ansøgning nr. 1421775.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 6 (bl.a. metalliske halvfabrikata i form af plader, bånd, strimler, tråd, rør, profiler og stænger).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Anbringender: — Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94, da mærket ikke er beskrivende.

Sag anlagt den 9. december 2002 af Wieland-Werke AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-369/02)

(2003/C 55/79)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Wieland-Werke AG, Ulm (Tyskland), ved Rechtsanwältin St. Gruber og F. Graf von Stosch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 25. september 2002 af Harmoniseringskontoret i appelsag R 335/2001-1.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »SnMIX« — ansøgning nr. 1422294.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 6 (bl.a. metalliske halvfabrikata i form af plader, bånd, strimler, tråd, rør, profiler og stænger).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Anbringender: — Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94, da mærket ikke er beskrivende.

Sag anlagt den 12. december 2002 af Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG og 6 andre virksomheder mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-370/02)

(2003/C 55/80)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Alpenhain-Camembert-Werk Gottfried Hain GmbH & Co. KG, Lehen/Pfaffing (Tyskland), Bayerland eG, Nürnberg (Tyskland), Bergpracht-Milchwerk GmbH & Co, Tettwang (Tyskland), Hochland AG, Heimenkirch (Tyskland), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, Lauben (Tyskland), Milchwerk Crailsheim-Dinkelsbühl eG, Crailsheim (Tyskland) og Rücker GmbH, Aurich (Tyskland), ved Rechtsanwältin J. Salzwedel og M.J. Werner, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Registreringen af betegnelsen »feta« som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning nr. 1107/96 for så vidt angår betegnelsen »feta« annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, der er de største producenter i Tyskland af feta fremstillet af komælk, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 (1).

Sagsøgerne har først gjort gældende, at oplysningerne i Grækenlands anmeldelse af 17. januar 1995 ikke opfyldte de formelle krav for at optage »feta« i listen over beskyttede oprindelsesbetegnelser. Grækenlands ansøgning var nemlig forsinket, således at Kommissionen ikke måtte optage »feta« på listen i medfør af den forenkede procedure i henhold til artikel 17 i forordning nr. 1081/92 (2). Endvidere kan betegnelsen feta ikke beskyttes i henhold til forordningens artikel 17, da Grækenland først på nationalt plan beskyttede feta fra 11. januar 1994, altså næsten seks måneder efter ikrafttrædelse af forordning (EØF) nr. 1081/92.

Sagsøgerne har videre gjort gældende, at forordningen selv ikke tager hensyn til begrundelsen i dommen fra Den Europæiske Domstol af 16. marts 1999 (3), hvorefter Kommissionen på tidspunktet for Grækenlands ansøgning skulle lægge afgørende vægt på de markeder, der allerede var retmæssigt opstået og udviklet både i medlemsstaterne og på verdensplan. Produktet »feta« bør derudover ikke nyde nogen beskyttelse, da det ikke er nogen beskyttet oprindelsesbetegnelse, men tværtimod en artsbetegnelse. I henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2081/92 kan artsbetegnelser ikke registreres. Endvidere er feta ikke noget produkt, der kun hidrører fra Grækenland, men fra hele Middelhavsområdet og Balkan. I seks medlemsstater er der i årtier blevet fremstillet og konsumeret feta i betragteligt omfang. Endvidere ligger bevisbyrden for, at feta ikke er nogen artsbetegnelse hos Grækenland, der imidlertid ikke har løftet bevisbyrden og derfor er i bevisnød.

Derudover har sagsøgerne gjort gældende, at betingelserne i artikel 2 og 4 i forordning (EØF) nr. 2081/92 ikke foreligger. Feta er ikke noget traditionelt geografisk navn. Betegnelsen feta er af italiensk oprindelse og betyder skive/stykke, og var allerede før udstedelse af forordning (EØF) nr. 2081/92 i anvendelse som lovlig artsbetegnelse i den interne fællesskabs-handel mellem medlemsstaterne. Endelig strider registreringen af »feta« imod de fællesskabsretlige grundrettigheder om beskyttelse af ejendomsretten og retten til fri erhvervsudøvelse, og krænkelsen af ejendomsrettigheden er heller ikke begrundet i medfør af artikel 30 EF.

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 af 14.10.2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angår betegnelsen »feta« (EFT L 277 af 15.10.2002, s. 10).

(2) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14.7.1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1).

(3) Domstolens dom af 16.3.1999 i de forenede sager C-289/96, C-293/96 og C-299/96, Sml. 1999, I, s. 1541.

Sag anlagt den 17. december 2002 af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-378/02)**

(2003/C 55/81)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Technische Glaswerke Ilmenau GmbH ved Rechtsanwältin G. Schohe og Chr. Arhold, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 2. oktober 2002 — K(2002) 2147 endelig udg. vedrørende statsstøtte ydet af Forbundsrepublikken Tyskland til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH erklæres ugyldig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har erhvervet fire produktionslinjer til fremstilling af glas fra Ilmenauer Glaswerke GmbH i likvidation, en virksomhed under den tyske Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (herefter »BvS«). I den anfægtede beslutning har Kommissionen kvalificeret to foranstaltninger fra Forbundsrepublikken Tyskland, som hænger sammen med den pågældende erhvervelse, som statsstøtte. Der fandtes en sikkerhed til fordel for BvS for et resterende krav i forbindelse med købsprisen på 1,8 mio. DEM. BvS havde erklæret sig indforstået med, at denne sikkerhed blev erstattet med en behæftelse af fast ejendom. Endvidere havde Thüringer Aufbau-bank (herefter »TAB«) ydet sagsøgeren et lån på 2 mio. DEM. Kommissionen har erklæret disse foranstaltninger uforenelige med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at TAB's lån til sagsøgeren ikke udgjorde støtte, eftersom det var i overensstemmelse med markedsvilkårene, var i overensstemmelse med en af Kommissionen godkendt generel støtteordning og havde til formål at udligne et erstatningskrav fra sagsøgeren mod delstaten Thüringen, som var begrundet ud fra synspunktet hæftelse for delstaten. Også den omstændighed, at sikkerheden for den resterende købspris for tre produktionslinjer blev erstattet med en behæftelse af fast ejendom, udgjorde ikke støtte.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at de pågældende foranstaltninger kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater. Endvidere skyldes det forhold, at Kommissionen ikke har villet meddele godkendelse i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF, et åbenbart fejlskøn og fejl med hensyn til begrundelsen. Kommissionen har vægret sig ved at inddrage vigtige omstændigheder i det materiale, den har lagt til grund for udøvelsen af

sit skøn. Ifølge Kommissionen ville den vigtigste konkurrent opnå en monopolstilling, såfremt sagsøgeren forsvandt. I forbindelse med undersøgelsen af fremtidsudsigterne med hensyn til sagsøgerens rentabilitet har Kommissionen ikke taget hensyn til en privat investors engagement, til den seneste omstrukturingsplan for sagsøgeren, til væsentlige udsagn i sagkyndige økonomiske udtalelser og den positive udvikling for sagsøgeren.

Sagsøgeren har tilføjet, at Kommissionen i en tidligere sag med urette på forhånd havde truffet afgørelse med hensyn til tilpasningen af købsprisen⁽¹⁾ og således kunstigt opdelt sin vurdering, som vedrørte omstruktureringen som helhed. Det var for sent at indlede endnu en formel procedure, som kun vedrørte TAB-lånet og ændringen af sikkerheden. Princippet om god forvaltningsskik ville have tilsagt, at Kommissionen vurderede alle omstrukturingsplanerne under ét og i sammenhæng.

Det sagsøgende selskab har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat dets ret til kontradiktion. Som følge af opdelingen af sagen har det kun været muligt for sagsøgeren at fremkomme med bemærkninger til en del af foranstaltningerne, og Kommissionen har med urette afvist sagsøgerens begæring om aktindsigt og anmodninger om at blive hørt. Kommissionen har tilsidesat princippet om uvildighed, idet Kommissionen undlod at give sagsøgeren og den tyske regering lejlighed til at tage stilling til en konkurrents bemærkninger, som Kommissionen havde indhentet ved at stille spørgsmål til den pågældende konkurrent.

Endelig har Kommissionen ikke bevist, at tilbagesøgningen af den påståede støtte i det foreliggende tilfælde var egnet til at genoprette den tidligere situation. For så vidt angår kravet om tilbagesøgning er der tale om en sanktion, som går ud over Kommissionens begrænsede beføjelser.

(1) Kommissionens beslutning K(2001) 1549 af 12.6.2001 vedrørende statsstøtte ydet af Forbundsrepublikken Tyskland til Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, som sagsøgeren har anlagt sag til prøvelse af ved Retten (sag T-198/01, EFT C 303, s. 25).

Sag anlagt den 18. december 2002 af Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-381/02)

(2003/C 55/82)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber af Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de roquefort, Millau (Frankrig) ved avocats Michel-Jean Jacquot og Olivier Prost.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens forordning nr. 1829/2002 af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 for så vidt angår betegnelsen »feta«⁽¹⁾, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en branchesammenslutning, der repræsenterer producenter, der fremstiller feta af fåremælk.

Ifølge den anfægtede forordning er betegnelsen »feta« — beskyttet oprindelsesbetegnelse — forbeholdt græske producenter. De Europæiske Fællesskabers Domstol annullerede allerede i 1996 en forordning fra Kommissionen med tilsvarende indhold⁽²⁾.

Til støtte for annullationspåstanden har sagsøgeren gjort gældende, at valget af den såkaldte »forenklet« procedure i artikel 17 i forordning 2081/92⁽³⁾ hverken var rimelig endsige begrundet. For at denne procedure kan finde anvendelse, må det nemlig kræves, ikke blot at der foreligger en ansøgning fra de nationale myndigheder vedrørende en betegnelse, der var lovligt beskyttet i ansøgerstaten før forordning nr. 2081/92 trådte i kraft, men også at denne betegnelse hverken er lovligt beskyttet eller i brug i andre lande end ansøgerstaten. Udtrykket »feta« var ikke lovligt beskyttet i Grækenland — der er ansøgerstat — i lovgivningsforstand på det tidspunkt, da forordning nr. 2081/92 trådte i kraft. Til gengæld var udtrykket også lovligt beskyttet i Danmark, før forordning nr. 2081/92 trådte i kraft, men fandt almindelig anvendelse ikke alene i Frankrig, men i hele verden.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser ved sin undersøgelse af, hvorvidt betegnelsen »feta« er en »artsbetegnelse«, og har tilsidesat artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2081/92, idet den igen ikke har taget tilstrækkelig hensyn til visse faktorer, især til situationen i den medlemsstat, hvor betegnelsen har sin oprindelse, til situationen i de andre medlemsstater og til relevant national og EF-lovgivning. Desuden har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2081/92.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en krænkelse af proportionalitetsprincippet og af den berettigede forventning, det byggede på, at der eksisterer en fællesskabsordning for finansiering af produktionen og markedsføringen af »feta«.

(¹) EFT L 277, s. 10.

(²) Dom af 16.3.1999, forenede sager C-289/96, C-293/96 og C-299/96, Danmark m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 1541.

(³) Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14.7.1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2002 af Fernando Valenzuela Marzo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-384/02)

(2003/C 55/83)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Fernando Valenzuela Marzo, Bruxelles, ved avocat Marc-Albert Lucas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelserne af 16. november 2001 og af 13. februar 2002 truffet af kontorchefen for »Individuelle rettigheder« i GD for Administration om afvisning af udbetaling af den anden halvdel af sagsøgerens bosættelsesgodtgørelse annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 16. september 2002 om afvisning af den administrative klage af 9. maj 2002 over førnævnte afgørelser annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at udbetale den anden halvdel af sagsøgerens bosættelsesgodtgørelse med tillæg af rente 8 % p.a. fra 11. april 2001 til betaling sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand ved Kommissionen i Bruxelles. Da han indtrådte i tjenesten i juni 2000 bosatte han sig i Bruxelles. Sagsøgerens hustru bosatte sig efterfølgende sammen med sagsøgeren i Bruxelles og organiserede familiens flytning, som fandt sted den 11. april 2001, samtidig med, at hun fortsat opholdt sig på den tidligere bopæl i Madrid, hvor deres yngste datter færdiggjorde sin gymnasieuddannelse. Sagsøgerens hustru og datter sluttede sig først til sagsøgeren i juli 2001, hvilket de har oplyst til tjenestegreneren »Privilegier og immuniteter«.

Kommissionen har i den anfægtede afgørelse afvist, at sagsøgeren har krav på den anden halvdel af bosættelsesgodtgørelsen.

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en retlig fejl og at der er anlagt et klart fejlskøn. Ifølge sagsøgeren har administrationen tillagt hans kone og datters udtalelser til tjenestegreneren »privilegier og immuniteter« afgørende betydning. Sagsøgeren påpeger, at begrebet bosættelse er et faktisk begreb, og at tjenestemandsvedtægten ikke foreskriver nogen speciel måde at føre bevis på.

Sagsøgeren gør desuden gældende, at foreligger en retlig fejl og at væsentlige faktiske kendsgerninger er udeladt, idet administrationen har anset den i artikel 5, stk. 4, og artikel 9, stk. 3, i vedtægtens bilag VII anførte frist for at være en præklusiv frist, og har ikke undersøgt muligheden for at dispensere fra denne ud fra den begrundelse, at sagsøgeren straks ved sin indtræden i tjenesten blev fastansat og at det forinden skoleårets afslutning var umuligt for sagsøgerens datter at slutte sig til sine forældre i Bruxelles.

Sag anlagt den 16. december 2002 af Lamprecht AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-386/02)

(2003/C 55/84)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Lamprecht AG, Madrid (Spanien), ved advokaterne Enrique Armijo Chávarri og Antonio Castán Pérez-Gómez.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 1. oktober 2002 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 114/2000-1.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket:	J. Tricot & Sons Ltd.
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmærket »EMOS« — ansøgning nr. 133.637 for varer i klasse 25 (beklædningsgenstande).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Sagsøgeren.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det tyske ordmærke »EMOSWISS« for varer i klasse 10, 24 og 25.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Indsigelsen forkastes.
Appellkammerets afgørelse:	Afvisning af sagsøgerens klage.
Anbringender:	Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).

Sag anlagt den 26. december 2002 af Solvay Pharmaceuticals B.V. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-392/02)

(2003/C 55/85)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. december 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Solvay Pharmaceuticals B.V., Weesp (Nederlandene), ved avocats Callista Meijer, Francis Herbert og Michel L. Struys, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning (EF) nr. 1756/2002 af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om

tilsætningsstoffer til foderstoffer for så vidt angår tilbagekaldelse af godkendelse af et tilsætningsstof og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999 annulleres.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært i tilfælde af, at sagsøgeren ikke får medhold, anvendes procesreglementets artikel 87, stk. 3, første afsnit, og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger henset til den vedvarende mangel på samarbejdsvilje og gennemsigtighed fra Kommissionens side ved den administrative behandling af sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren fremstiller Nifursol, der er et tilsætningsstof. Sagsøgeren anfægter Rådets forordning nr. 1756/2002⁽¹⁾. Den anfægtede forordning ændrer Rådets direktiv 70/524/EØF⁽²⁾ om tilsætningsstoffer til foderstoffer og tilbagekalder markedsføringstilladelsen for Nifursol. Denne godkendelse blev ved forordning nr. 2430/1999⁽³⁾ kædet sammen med den person, der er ansvarlig for at markedsføre tilsætningsstoffet, i den foreliggende sag sagsøgeren.

Sagsøgeren har til støtte for sagsanlægget gjort gældende, at artikel 9m og 3a, litra b), i direktiv 70/524/EØF og forsigtighedsprincippet er tilsidesat. I den sjette betragtning til den anfægtede forordning hedder det, at det ikke kan garanteres, at Nifursol ikke frembyder en risiko for menneskers sundhed. Ifølge sagsøgeren har Rådet ændret den undersøgelse, der er omhandlet i artiklerne, hvorefter en tilladelse kun kan tilbagekaldes, når det er klart, at tilsætningsstoffet har en uheldig indvirkning på menneskers eller dyrs sundhed eller på miljøet, eller at det skader forbrugeren ved at ændre produkternes egenskaber.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Rådet ikke kan støtte sig på forsigtighedsprincippet, eftersom det ikke henviser dertil noget steds. Sagsøgeren har anført, at Rådet under alle omstændigheder benytter kriteriet om en rent hypotetisk risiko, hvilket er uforeneligt med Rettens praksis, der i forbindelse med anvendelsen af forsigtighedsprincippet udelukker benyttelsen af et nulrisikoniveau.

Sagsøgeren har herudover gjort gældende, at artikel 9m, femte led, i direktiv 70/524, som ændret, og det generelle princip om ligebehandling er tilsidesat. Ifølge sagsøgeren kan Rådet og Kommissionen ikke støtte tilbagekaldelsen på, at der mangler oplysninger, når Kommissionen ikke har gjort brug af sine beføjelser til at pålægge den, der er ansvarlig for markedsføringen af et tilsætningsstof, at fremlægge oplysninger for Kommissionen.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at de grundlæggende principper om retssikkerhed, god forvaltningsskik og god tro er tilsidesat. Sagsøgeren har anført, at selskabet gentagne gange rettede forespørgsler til Kommissionen uden at få anvisninger, der ville have gjort det muligt for selskabet at fremlægge resultater, der kunne accepteres af Kommissionen og Rådet.

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1756/2002 af 23.9.2002 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer for så vidt angår tilbagekaldelse af godkendelse af et tilsætningsstof og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999 (EØS-relevant tekst) (EFT L 265, s. 1).
- (2) Rådets direktiv 70/524/EØF af 23.11.1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EFT L 270, s. 1).
- (3) Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999 af 16. november 1999 om sammenkædning af godkendelsen af visse tilsætningsstoffer, der tilhører gruppen af coccidiostatika og andre lægemidler, til foderstoffer med de personer, der er ansvarlige for at markedsføre tilsætningsstofferne (EØS-relevant tekst) (EFT L 296, s. 3).

Sag anlagt den 27. december 2002 af Henkel KGaA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-393/02)

(2003/C 55/86)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Henkel KGaA, Düsseldorf (Tyskland), ved Rechtsanwalt Chr. Osterrieth, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 3. oktober 2002 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 313/2001-4 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 1162395.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Et tredimensionelt mærke i form af en gennemsigtig og hvid flaske, der står på hovedet — ansøgning nr. 1162395.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 3 og 20 (bl.a. sæbe, vaske- og blegemidler, præparater til rengøring og polering og beholdere af plastik til flydende, gelformede og pastøse midler).

Den til appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

- Anbringender:
- Mærket har mange særlige kendetegn og har fornødent særpræg.
  - Appellkammeret undervurderede mærkets karakteristiske geometriske udformning.
  - Mærket har opnået beskyttelse i flere medlemsstater.

Sag anlagt den 27. december 2002 af Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-394/02)

(2003/C 55/87)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Arnaldo Lucaccioni, St-Leonards-on-Sea (Det Forenede Kongerige), ved avocats Juan Ramon Iturriagoitia og Karine Delvolvé.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 27. september 2002 vedrørende den af sagsøgeren den 21. maj 2002 indgivne klage R/272/02 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige udgifter og honorarer for det arbejde, Dr. Cognigni har udført for sagsøgeren ved Invaliditetsudvalget og Lægeudvalget, samt at tilbagebetale de i sagsøgerens pension foretagne udlæg med tillæg af renter og retsomkostninger, herunder advokatsalær og udgifter til translator og foged.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er forhenværende tjenestemand ved Kommissionen og som har arbejdet i Berlaymont-bygningen, blev i 1991 tilkendt invalidepension. Sagsøgerens sygdom blev efterfølgende anerkendt som en erhvervs sygdom. Sagsøgeren havde udpeget Dr. Cognigni som medlem af Lægeudvalget og Invaliditetsudvalget.

Kommissionen undlod at betale Dr. Cognigni's udgifter og lægehonorar. Herefter anlagde sagsøgeren sag T-75/98 med krav om betaling af udgifter og lægehonorar. Denne sag blev slettet af registret som følge af indgåelse af et forlig, hvori det blev aftalt, at sagsøgeren skulle have udbetalt et beløb som supplerende betaling for arbejde i Invaliditetsudvalget samt til dækning af de ved de nationale domstole afholdte udgifter. Dr. Cognigni insisterede mod forventning på at få godtgjort alle sine udgifter og sit honorar. Han anlagde således på ny sag mod sagsøgeren ved de italienske domstole. Efter at en italiensk ret havde afsagt dom forlangte Dr. Cognigni, at denne blev fuldbyrdet, og at der blev gjort udlæg i sagsøgerens pension. Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelse om at tillade, at der blev foretaget udlæg.

Sagsøgeren henviser til, at i henhold til de bestemmelser, der gælder vedrørende de i forbindelse med Læge- og Invaliditetsudvalg påløbne udgifter og honorarer, påhviler alle omkostninger Kommissionen.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at der er sket overtrædelse af proportionalitetsprincippet, og at det af Kommissionen foretagne udlæg er uberettiget og chikanøst. Ifølge sagsøgeren burde Kommissionen have taget hensyn til, at den afsagte dom var blevet appelleret. Sagsøgeren gør

desuden gældende, at omsorgsprincippet er tilsidesat, og at der foreligger magtfordrejning. Sagsøgeren anfører, at Kommissionen har skabt en situation, som gør det muligt for den at undgå enhver kontakt med Dr. Cognigni, der for sit vedkommende henholder sig til sagsøgeren.

Sag anlagt den 27. december 2002 af Eva Vega Rodríguez mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-395/02)

(2003/C 55/88)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eva Vega Rodríguez, Bruxelles, ved advocats Juan Ramon Iturriagoitia Bassas og Karine Delvolvé.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Principal:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 27. september 2002 vedrørende den af sagsøgeren den 5. juni 2002 indgivne klage R/297/02 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

- Kommissionens afgørelse af 25. juni 2002 annulleres.
- Sagsøgeren tilkendes erstatning for tab, der med ethvert forbehold er opgjort til 72 292,36 EUR med tillæg af morarenter i henhold til loven.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I denne foreliggende sag anfægter sagsøgeren, at hun efter stopproven blev udelukket fra udvælgelsesprøve KOM/A/10/01.

Efter at udvælgelseskomitéen havde konstateret, at der var fejl i formuleringen af multiple-choice spørgsmål nr. 35 i test b), besluttede denne at bortse fra dette spørgsmål.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at der er anlagt et klart fejlskøn i forbindelse med rettelsen af spørgsmål 21 i prøve a) og spørgsmål nr. 9 i prøve c). Sagsøgeren går også gældende, at der i denne sag foreligger magtfordrejning.

- Anbringender:
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾.
  - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

Sag anlagt den 27. december 2002 af August Storck KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-396/02)

(2003/C 55/89)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af August Storck KG, Berlin, ved Rechtsanwältin H. Wrage-Molkenthin, T. Reher og A. Heise, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 14. oktober 2002 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 187/2001-4).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Et tredimensionelt mærke i form af et lysebrunt karamelbolsje — ansøgning nr. 784314.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 30 (sukkervarer).

Den til appellkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Sag anlagt den 27. december 2002 af August Storck KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-402/02)

(2003/C 55/90)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. december 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af August Storck KG, Berlin, ved Rechtsanwältin H. Wrage-Molkenthin, T. Reher og A. Heise, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 18. oktober 2002 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 256/2001-2).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Et figurmærke bestående af et afbildet indpakket bolsje — ansøgning nr. 784454.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 30 (bolsjer).

Den til appellkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

- Anbringender:
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.
  - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94.
  - Tilsidesættelse af artikel 74, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94.
  - Tilsidesættelse af artikel 73 i forordning (EF) nr. 40/94.
  - Tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

Sag anlagt den 7. januar 2003 af Verein für Konsumenteninformation (VKI) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-2/03)

(2003/C 55/91)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 7. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Verein für Konsumenteninformation (VKI), Wien, ved Rechtsanwalt A. Klausner.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 18. december 2002 D(2002) 330472, hvorved sagsøgerens anmodning om aktindsigt i Kommissionens dokumenter om kartelsagen mod østrigske banker, sag COMP/36.571 (»Lombard-Club«-kartellet) blev afslået i sin helhed, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en forbrugerorganisation stiftet i form af en forening efter den østrigske lov om foreninger, som til varetægelse af fælles forbrugerinteresser er udstyret med særlige

civilprocessuelle beføjelser. Sagsøgeren fører i øjeblikket flere civile sager mod Bank für Arbeit und Wirtschaft AG for østrigske domstole. Sagsøgeren har anført, at foreningen for at kunne føre disse sager med held, navnlig for også at kunne støtte de krav, der gøres gældende, på det argument, at bankens ukorrekte fremgangsmåde var en del af en systematisk og årelang, konkurrencestridig aftalepraksis mellem de østrigske banker, ansøgte om tilladelse til aktindsigt i de administrative dokumenter om Kommissionens kartelsag mod østrigske banker. Kommissionen afslog sagsøgerens ansøgning ved den anfægtede beslutning.

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med den grundlæggende ret til aktindsigt i offentlige dokumenter, der sikres unionsborgerne ved artikel 265, stk. 1 og 2, EF, samt ved artikel 42 i EU-charteret om grundlæggende rettigheder. Desuden er beslutningen i strid med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾. En generel undtagelse af samtlige administrative dokumenter fra retten til aktindsigt uden nærmere prøvelse af, om det enkelte dokument er egnet til offentliggørelse, er ikke i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og harmonerer ikke med Fællesskabets retsinstitansers praksis.

Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at det undtagelsestilfælde, der nævnes i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001, ikke berettiger afslag på aktindsigt, da Kommissionens konkrete inspektionsvirksomhed allerede er afsluttet. Betingelserne for at anvende undtagelsen om beskyttelse af forretningsmæssige interesser er heller ikke opfyldt, da Kommissionen ikke har redegjort for, hvilke af bankernes forretningsmæssige interesser, der konkret kunne blive skadet, og i hvilket omfang. At forhindre skadelidte forbrugere i at gøre berettigede krav gældende er ikke en beskyttelsesværdig forretningsmæssig interesse som omhandlet i forordning nr. 1049/2001. Heller ikke domstolsbeskyttelsen er til hinder for tilladelse til aktindsigt. Endvidere kan beskyttelsen af privatlivet og den enkeltes integritet let sikres ved anonymisering af dokumenter.

Derudover gør sagsøgeren gældende, at der er en overvejende offentlig interesse i, at sagsøgeren får indsigt i Kommissionens administrative dokumenter, da en kollektiv gennemførelse af skadelidte forbrugeres erstatningskrav vil fremme såvel gennemførelsen af Fællesskabernes konkurrenceret som Fællesskabets forbrugeres kollektive interesser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 s. 43).

Sag anlagt den 7. januar 2003 af Everlast World's Boxing Headquarters Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-3/03)

(2003/C 55/92)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. januar 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Everlast World's Boxing Headquarters Corporation, New York, ved Rechtsanwältin A. Barth.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af andet og tredje afsnit i konklusionen i afgørelse (sag R 391/2001-1) truffet den 30. oktober 2002 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »Choice of Champions« — ansøgning nr. 1508498.

Varer eller tjenesteydelser: Varer i klasse 18, 25 og 28.

Den til appellkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afvisning af registrering.

Appellkammerets afgørelse: Undersøgerens afgørelse annulleres hvad angår læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer (indeholdt i klasse 18); skind; »kufferter og rejsetasker; paraplyer, parasoller og spadserestokke« samt »legetøj; juletræsdynt«. Afslag på sagsøgerens klage hvad angår »piske og sadelmagervarer«, »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning« samt »spil, gymnastik- og sportsartikler (indeholdt i klasse 28)« og forkastelse af anbringendet om adskillelsesevne som følge af brug af disse varer.

Søgsmålsgrunde:

- Der findes ingen absolutte registreringshindringer som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾.
- Varemærket har gennem brug i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 40/94 fået fornødent særpræg for så vidt angår de omhandlede varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 1994 11, s. 1).

Sag anlagt den 8. januar 2003 af Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-4/03)

(2003/C 55/93)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Giorgio Lebedef, Senningerberg (Luxembourg), ved avocat Gilles Bounéou, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 21.12.2001 truffet af ansættelsesmyndigheden ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de mest fortjenstfulde tjenestemænd og om ikke at forfremme ham til lønklasse B1 i forfremmelsesåret 2001 (afgørelse truffet efter fornyet gennemgang af sagsøgerens sag i forbindelse med forfremmelsesåret 2001) annulleres.

- Den i skrivelse 41280 af 25.9.2002 fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers næstformand, Neil Kinnock, indeholdte afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på listen over de mest fortjenstfulde tjenestemænd og om ikke at forfremme ham til lønklasse B1 i forfremmelsesåret 2001 (afgørelse med svar på den af sagsøgeren indgivne klage R220/02 med anmodning om annullation af ovennævnte afgørelse af 21.12.2001) annulleres, for så vidt det er nødvendigt.
- Retten træffer afgørelse om sagens omkostninger samt salærer, og tilpligter Kommissionen at afholde dem.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren for det første gældende, at tjenestemandsvedtægtens artikel 45, stk. 1, og princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat. Desuden gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet om ret til kontradiktion, af princippet om forbud mod vilkårlig fremgangsmåde og af begrundelsespligten, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet »patere legem quam ipse fecisti«, er tilsidesat og endelig, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten.

Sag anlagt den 9. januar 2003 af Ayassamy & Fils EURL m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-5/03)

(2003/C 55/94)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. januar 2003 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Ayassamy & Fils EURL, Saint-François (Guadeloupe), og 23 andre virksomheder ved advocat John Sylvanus Dagnon.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Rådets beslutning 2002/973/EF af 10. december 2002 — om ændring af beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer (EFT L 337 af 13.12.2002) — annulleres.
- Det fastslås, at Rådets grundbeslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 (EFT L 399 af 30.12.1989) er ulovlig.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De sagsøgende virksomheder i denne sag anfægter forlængelsen i medfør af den anfægtede retsakt af den undtagelsesordning til artikel 90 EF, der gælder for de franske oversøiske departementer.

Virksomhederne har til støtte for deres påstande gjort gældende, at traktatens artikel 299, stk. 2, EF er blevet tilsidesat, idet Rådet, da det traf den anfægtede foranstaltning, ikke tog hensyn til de betingelser, der fremgår af bestemmelsen. Det fremgår således af de forberedende retsakter til den anfægtede beslutning, og navnlig af Kommissionens rapport til Rådet af 24. november 1999 og af punkt 3 og 5 i begrundelsen til Kommissionens forslag af 23. august 2002 til Rådets beslutning (KOM 2002 473 endelig udg.), at de betingelser, der er fastsat, for at den fiskale undtagelsesordning til de oversøiske departementers fordel lovligt kunne gøres vedvarende, endnu ikke var opfyldt.

Med hensyn til beslutning 89-688 af 22. december 1989, som fortsat skal gælde ifølge den anfægtede beslutning, rejser sagsøgerne i medfør af artikel 241 EF spørgsmål om beslutningens lovlighed, idet Rådet i 1989 manglede kompetence til at træffe den. Sagsøgerne anfører herved, at da beslutningen er en undtagelse til Rom-traktatens artikel 95 (efter ændring nu artikel 90 EF), kunne Rådet ikke længere vedtage den efter udløbet af den frist på to år, der i 1957 blev fastsat i traktatens artikel 227, stk. 2, andet afsnit.

Sag anlagt den 10. januar 2003 af COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna e CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-9/03)

(2003/C 55/95)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. januar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af COLDIRETTI — Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna e CIA — Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna ved avvocati Giovanni Dore og Fabio Ciulli.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- I henhold til traktatens artikel 230 erklæres Kommissionens beslutning nr. 02/229/EF af 13. november 2001 (EFT L 77 af 20.3.2002) ugyldig og annulleres i sin helhed eller i det omfang, Retten måtte finde passende.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at erstatte de sardinske erhvervsdrivende det tab, de har lidt, hvilket kan fastsættes til mindst 1 300 000 EUR (svarende til den støtte, de ikke har fået udbetalt), med tillæg af renter og valutaopskrivning, og som skal fordeles proportionalt i forhold til de højere omkostninger.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, de to største sammenslutninger inden for landbrugsområdet, har anfægtet den beslutning fra Kommissionen, hvori Kommissionen fastslog, at den støtteordning, der er fastsat i artikel 21 i den regionale lov for Sardinien nr. 21/2000 med hensyn til opretholdelse af produktionsomkostningerne ved anvendelse af andre brændstoffer end metan, er uforenelig med fællesmarkedet. Formålet med den pågældende ordning er at udligne de meget høje udgifter til brændstof til opvarmning på Sardinien (gasolie). Ifølge sagsøgerne har den anfægtede beslutning været til hinder for en genoprettelse af en situation med ligebehandling af de sardinske arbejdere inden for silkesektoren i forhold til andre italienske og europæiske arbejdere, hvilket ville have muliggjort en situation med fri konkurrence på markedet.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne fremført følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af traktatens artikel 158 og af erklæring nr. 30 om ømråder, der er knyttet til Amsterdamtraktatens slutakt.
- Tilsidesættelse af traktatens artikel 2, 3, 5, 12 og 34 og manglende anvendelse af princippet om ligebehandling og af proportionalitetsprincippet. Sagsøgerne har nærmere understreget, at Kommissionen i den anfægtede beslutning har afvist en støtteordning, hvis formål ikke var at fordreje konkurrencen, men at ophæve en situation med grov forskelsbehandling mellem sardinske silkeavlere og andre italienske samt europæiske silkeavlere.
- Tilsidesættelse af traktatens artikel 32-37. Sagsøgerne har i den forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ikke har kompetence til at udstede den anfægtede beslutning, idet den ikke har taget hensyn til de forholdsregler, der skal træffes inden for et område, som f.eks. landbrugsområdet, hvor konkurrencereglerne i princippet kun må anvendes i det omfang, Rådet fastsætter.

- Tilsidesættelse af bestemmelserne om den procedure, der skal følges i sager om statsstøtte, idet beslutningen er truffet efter udløbet af den frist på to måneder, der løber fra det tidspunkt, hvor foranstaltningen anmeldes.
- I relation til vurderingen af støttens forenelighed har Kommissionen ikke taget hensyn til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ⁽¹⁾ samt til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (2000/C28/02) ⁽²⁾.
- Manglende anvendelse af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ⁽³⁾ og af den fællesskabsretlige ordning for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder ⁽⁴⁾.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at der er tale om manglende begrundelse og fejlagtig manglende anvendelse i den foreliggende sag af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT C 213 af 19.8.1992.

Sag anlagt den 13. januar 2003 af Jean-Pierre Koubi mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-10/03)

(2003/C 55/96)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. januar 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Jean-Pierre Koubi, Marseille (Frankrig), ved avocat Katia Manhaeve, og med valgt adresse i Luxembourg. Den anden part i sagen for Harmoniseringskontoret var Fabricas Lucia Antonio Betere SA, Flabesa.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelse truffet den 16. oktober 2002 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 542/2001-4.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket:	Jean-Pierre Koubi.
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmerket »conforflex« for visse varer i klasse 20 (soveværelsesmøbler) (ansøgning nr. 1171172).
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	De nationale mærker »flex« og »flex« for visse varer i klasse 20 (bl.a. senge, madrasser og hovedpuder, sengeudstyr).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Fabricas Lucia Antonio Betere SA.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Indsigelsen forkastes.
Appelkammerets afgørelse:	Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres, og der meddeles afslag på ansøgningen om registrering af EF-varemærket.
Anbringender:	Tilsidesættelse af begrebet risiko for forveksling.

Sag anlagt den 16. januar 2003 af Itochu Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-12/03)

(2003/C 55/97)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 16. januar 2003 anlagt sag af Itochu Corporation, Tokyo, Japan, ved lawyers Gerwin Van Gerven og Thomas Franchoo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, 3 og 5 i Kommissionens beslutning C(2002) 4072 endelig, af 30. oktober 2002 i sagerne COMP/35.587 PO Video games, COMP/35.706 Nintendo Distribution og COMP/36.321 Omega-Nintendo, annulleres for så vidt de bestemmer, dels at der er sket en overtrædelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, dels at der pålægges sagsøgeren en bøde, dels at beslutningen skal stilles til sagsøgeren. Subsidiært nedsættes bøden væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et stort handelselskab i Japan. Itochu Hellas, der er et lokalt datterselskab af Itochu Europe og kun et indirekte datterselskab af sagsøgeren, indgik en agentaftale med Nintendo. Sagsøgeren har anført, at engrossalg og salg af konsolspil aldrig var et af selskabets kerneområder, og at denne virksomhed helt og holdent var lagt ud til de lokale datterselskaber, der nyder en høj grad af uafhængighed.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at det ikke på vegne af Itochu Hellas kan gøres ansvarlig for en påstået krænkelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og følgelig, at det ikke er den rette adressat for den omtvistede beslutning. Ifølge sagsøgeren må Kommissionen bevise, at et moderselskab har haft en afgørende indflydelse på datterselskabet, før end den kan gøre moderselskabet ansvarlig for datterselskabets handlinger.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at bøden skal annulleres eller nedsættes væsentligt. Sagsøgeren har påberåbt sig manglende behørig begrundelse og en krænkelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet. Endvidere mener sagsøgeren, at Kommissionen har behandlet sagsøgeren på samme måde som andre virksomheder uden at give sagsøgeren mulighed for at tage stilling til de tal, Kommissionen tog udgangspunkt i.

Sagsøgeren mener ikke, at Kommissionen havde nogen grund til at hæve bøden for at sikre en præventiv virkning, når man henser til, at Itochu Hellas burde have været beslutningens adressat. Sagsøgeren har også gjort gældende, at forhøjelsen af bøden under hensyntagen til sagsøgerens størrelse og økonomiske formåen er en krænkelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

Yderligere har sagsøgeren gjort gældende, at der er foretaget en åbenbar fejlsvurdering, og at proportionalitetsprincippet er blevet krænket for så vidt, at bøden blev hævet for at tage højde for varigheden af den påståede overtrædelse. I forhold til varigheden burde Kommissionen have anvendt en lavere procentmæssig forhøjelse, eftersom Itochu Hellas' medvirken kun var passiv.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen har krænket EF-traktatens artikel 253 og proportionalitetsprincippet, fordi den har nægtet at tage højde for visse formildende omstændigheder så som den meget begrænsede og udelukkende passive rolle, Itochu Hellas spillede, samt det forhold at Itochu Hellas ikke medvirkede til nogen konkurrencebegrænsning. Videre har Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesat ligebehandlingsprincippet, idet formildende omstændigheder med begunstigende virkning er blevet taget i betragtning i forhold til andre adressater, men ikke i forhold til sagsøgeren.

Endelig har sagsøgeren påberåbt sig, at artikel 15, stk. 2, i forordning 17⁽¹⁾ er blevet krænket, dels fordi Kommissionen har udmålt en bøde, der overstiger 10 % af Itochu Hellas' omsætning i det foregående regnskabsår, dels fordi sagsøgers ret til kontradiktion er krænket, for så vidt at Kommissionen ændrede sin retlige vurdering af sagsøgerens forseelser uden at

give sagsøger mulighed for at tage til genmæle under den administrative procedure.

(¹) EØF-Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning til gennemførelse af Traktatens artikel 85 og 86 (EFT-specialudgave 1959-1962, s. 204).

Slettelse af sag T-96/01 (¹)

(2003/C 55/98)

(Processprog: græsk)

Ved kendelse af 13. december 2002 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-96/01, Rodolfos Maslias mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 200 af 14.7.2001.

Slettelse af de forenede sager T-99/02 og T-101/02 (¹)

(2003/C 55/99)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 2. december 2002 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-99/02 og T-101/02, Ineos NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 156 af 29.6.2002.

Slettelse af de forenede sager T-100/02 og T-102/02 (¹)

(2003/C 55/100)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 2. december 2002 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-100/02 og T-102/02, EVC International NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 156 af 29.6.2002.

Slettelse af sag T-170/02 (¹)

(2003/C 55/101)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 6. december 2002 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-170/02, Maria Rosaria Ragazzini mod Europa-Parlamentet, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

Slettelse af sag T-295/02 (¹)

(2003/C 55/102)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 13. december 2002 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-295/02, Koninklijke BAM NBM NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

III

(Oplysninger)

(2003/C 55/103)

Domstolens seneste offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende

EUT C 44 af 22.2.2003

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 31 af 8.2.2003

EFT C 19 af 25.1.2003

EFT C 7 af 11.1.2003

EFT C 323 af 21.12.2002

EFT C 305 af 7.12.2002

EFT C 289 af 23.11.2002

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
